EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 12. 2. 2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o administratívnej spolupráci v oblasti daní (kodifikované znenie)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. V rámci Európy občanov Komisia prikladá veľkú dôležitosť zjednodušovaniu a sprehľadňovaniu práva Únie s cieľom jeho lepšieho pochopenia a sprístupnenia občanom, dávajúc im nové príležitosti, ako aj šancu na efektívnejšie využívanie jednotlivých práv, ktoré im právo Únie poskytuje.

   Tento cieľ však nemožno dosiahnuť pokým pretrváva stav rozptýlenia mnohých ustanovení, opakovane a často pozmenených v podstatnom rozsahu, vo viacerých právnych aktoch, a to počínajúc pôvodným právnym aktom až po jeho poslednú zmenu. To si vyžaduje vyčerpávajúce hľadanie a komparáciu mnohých právnych aktov za účelom identifikácie pozitívneho práva.

   Jasnosť a prehľadnosť práva preto so sebou prináša potrebu častej kodifikácie pozmenených právnych aktov.

2. Komisia sa 1. apríla 1987[1] rozhodla inštruovať svojich úradníkov, aby pristúpili ku kodifikácii všetkých právnych aktov najneskôr po ich desiatej zmene, zdôrazniac však, že ide o minimálnu požiadavku, keďže príslušné oddelenia by sa mali v záujme prehľadnosti a správneho pochopenia textov, za ktoré sú zodpovedné, usilovať o kodifikáciu ich ustanovení v kratších intervaloch.

3. V podobnom zmysle vyzneli aj závery Európskej rady z Edinburgu z decembra 1992[2], v ktorých táto podčiarkla dôležitosť kodifikácie, poskytujúcej právnu istotu pri nachádzaní práva uplatniteľného v konkrétnom časovom momente na špecifický predmet úpravy.

   Pri kodifikácii je potrebné dodržiavať štandardné postupy prijímania aktov Únie.

   Vylúčenie obsahových zmien aktov prechádzajúcich kodifikáciou umožnilo Európskemu parlamentu, Rade a Komisii 20. decembra 1994 odsúhlasiť skrátené legislatívne konanie pre rýchle prijatie kodifikovaných právnych aktov vo forme medziinštitucionálnej dohody.

4. Predkladaný návrh sleduje kodifikáciu smernice Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS[3]. Nová smernica nahrádza viaceré právne akty tvoriace predmet kodifikácie[4]; návrh plne zachováva obsah kodifikovaných právnych aktov a obmedzuje sa výlučne na ich zjednotenie do jedného právneho aktu, pričom formálne zmeny a doplnenia nepresahujú nevyhnutný kodifikačný účel.

5. Kodifikačný návrh bol vypracovaný pre 23 úradných jazykov na základe predbežného konsolidovaného znenia smernice 2011/16/EÚ, ako aj jej zmien, vyhotoveného Úradom pre vydávanie publikácií Európskej Únie za pomoci systému na spracovanie údajov. V prípade, že dochádza k prečíslovaniu článkov, tak starý, ako aj nový spôsob číslovania je uvedený v tabuľke, tvoriacej obsah prílohy VI tejto smernice.

---

1 KOM(87) 868 PV.
2 Pozri prílohu 3 k časti A uvedených záverov.
3 Zaradený do legislatívneho plánu pre 2019.
4 Pozri časť A prílohy V tohto návrhu.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

2020/0022 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o administratívnej spolupráci v oblasti daní (kodifikované znenie)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 113 a 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[5],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

↓

(1) Smernica Rady 2011/16/EÚ[6] bola opakovane podstatným spôsobom zmenená[7]. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa mala táto smernica kodifikovať.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 3 (prispôsobené)

(2) ⌦ Táto smernica by mala ⌫ dať členským štátom právomoc na účinnú spoluprácu na medzinárodnej úrovni a prekonanie negatívneho vplyvu čoraz intenzívnejšej globalizácie na vnútornom trhu.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 6 (prispôsobené)

(3) ⌦ Táto smernica ⌫ by sa mala vzťahovať na priame dane a na nepriame dane, ktoré sa ešte neupravujú inými právnymi predpismi Únie. Na tento účel sa ⌦ táto ⌫ smernica považuje v zmysle účinnej administratívnej spolupráce za vhodný nástroj.

[5] Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

[6] Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. ES L 64, 11.3.2011, s. 1).

[7] Pozri prílohu IV.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 7 (prispôsobené)

(4) Táto smernica, stanovuje jasné a presné pravidlá upravujúce administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi, v záujme ⌦ zaistenia ⌫ širokej administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi, a to najmä z hľadiska výmeny informácií. Zavedením jasných pravidiel by sa tiež malo umožniť, aby sa tieto pravidlá vzťahovali na všetky právnické a fyzické osoby v Spoločenstve, čím sa zohľadní neustále sa rozširujúca škála právnych inštitútov, ktoré zahŕňajú nielen tradičné inštitúty ako trusty, nadácie a investičné fondy, ale aj všetky nové nástroje, ktoré môžu vytvoriť platitelia dane v členských štátoch.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 8 (prispôsobené)

(5) Medzi miestnymi alebo národnými úradmi členských štátov zodpovednými za administratívnu spoluprácu ⌦ by mal byť priamy kontakt ⌫, pričom komunikácia medzi ústrednými kontaktnými úradmi by bola pravidlom. Nedostatok priamych kontaktov vedie k neefektívnosti, nedostatočnému využívaniu opatrení týkajúcich sa administratívnej spolupráce a oneskoreniu v komunikácii. Medzi úradmi ⌦ by mali byť priame kontakty, aby sa dosiahla efektívna a rýchla spolupráca ⌫. Kontaktným jednotkám by sa mali právomoci prideliť na základe vnútroštátnych ustanovení každého členského štátu.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 9

(6) Členské štáty by si mali v prípade, že o to požiada iný členský štát, vymieňať informácie týkajúce sa konkrétnych prípadov a mali by vykonať nevyhnutné zisťovania s cieľom takéto informácie získať. Cieľom normy „predvídateľnej relevantnosti“ je zabezpečiť výmenu informácií v daňových záležitostiach v čo najväčšom rozsahu a súčasne spresniť, že členské štáty sa nemôžu angažovať v nenáležitom vyhľadávaní informácií (fishing expeditions) alebo požadovať informácie, v ktorých prípade je nepravdepodobné, že budú relevantné v súvislosti s daňovými záležitosťami daného platiteľa dane. Keďže článok 24 tejto smernice obsahuje procesné požiadavky, tieto ustanovenia je potrebné vykladať voľne, aby sa nenarušala efektívna výmena informácií.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 1 (prispôsobené)

(7) Problémy spôsobované cezhraničnými daňovými podvodmi a daňovými únikmi značne narástli a stali sa stredobodom pozornosti v Únii i vo svete. Neohlásené a nezdanené príjmy výrazne znižujú vnútroštátne daňové príjmy. Preto je potrebné ⌦ zaistiť ⌫ efektívnosť a účinnosť výberu daní. ⌦ Výrazne tiež narástli problémy spôsobované cezhraničným vyhýbaním sa daňovým povinnostiam, agresívnym daňovým plánovaním a škodlivou daňovou súťažou. To potom celkovo bráni členským štátom pri uplatňovaní daňových politík podporujúcich rast ⌫. Automatická výmena informácií predstavuje v tejto súvislosti významný nástroj a,

⌦ mala by byť dôrazne presadzovaná ⌫ ako budúci európsky a medzinárodný štandard pre transparentnosť a výmenu informácií v daňovej oblasti.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 2 (prispôsobené)

(8) Význam automatickej výmeny informácii ako prostriedku boja proti cezhraničným daňovým podvodom a daňovým únikom sa uznal aj na medzinárodnej úrovni (G20 a G8). V nadväznosti na rokovania medzi Spojenými štátmi americkými a viacerými inými krajinami vrátane všetkých členských štátov o dvojstranných dohodách o automatickej výmene informácií na účely vykonania zákona Spojených štátov amerických o dodržiavaní daňových predpisov v prípade zahraničných účtov (Foreign Account Tax Compliance Act – bežne známy ako „FATCA“) skupina G20 poverila Organizáciu pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD), aby nadviazala na tieto dohody a vypracovala jednotný globálny štandard pre automatickú výmenu informácií v daňovej oblasti.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 4 (prispôsobené)

(9) ⌦ V roku 2014 ⌫ OECD uverejnila ⌦ jednotlivé ⌫ prvky globálneho štandardu pre automatickú výmenu informácií o finančných účtoch v daňovej oblasti, ⌦ najmä ⌫ modelovú dohodu medzi príslušnými orgánmi, spoločný štandard oznamovania ⌦ (Common Reporting Standard, ďalej len „CRS“) ⌫, komentáre k modelovej dohode medzi príslušnými orgánmi a spoločného štandardu oznamovania, ako aj informačno-technologické modality na vykonávanie globálneho štandardu. Celý balík týkajúci sa globálneho štandardu schválili ministri financií skupiny G20 a guvernéri centrálnych bánk v septembri 2014.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 5 (prispôsobené)

~~(10)~~ ⌦ Táto ⌫ smernica ⌦ by tiež mala stanoviť ⌫ povinnú automatickú výmenu informácií medzi členskými štátmi, týkajúcu sa určitých kategórií príjmov a majetku, ktoré majú daňovníci v iných členských štátoch, ako je ich štát bydliska. ⌦ Mala by zaviesť ⌫ prístup založený na postupných krokoch na posilnenie automatickej výmeny informácií postupným rozširovaním o nové kategórie príjmov a majetku.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 9 (prispôsobené)

(11) S cieľom minimalizovať náklady a administratívne zaťaženie pre daňové správy, ako aj pre hospodárske subjekty je mimoriadne dôležité zabezpečiť, aby bol rozsah automatickej výmeny ⌦ finančných ⌫ informácií v rámci Únie v súlade s medzinárodným vývojom. Aby sa dosiahol tento cieľ, členské štáty by mali od svojich finančných inštitúcií vyžadovať zavedenie pravidiel oznamovania a hĺbkového preverovania, ktoré sú v plnom súlade s pravidlami stanovenými v ⌦ CRS ⌫, ktorý vypracovala OECD. Rozsah ⌦ povinnej automatickej výmeny informácií ⌫ by mal okrem toho zahŕňať rovnaké informácie, na ktoré sa vzťahuje modelová dohoda medzi príslušnými orgánmi a ⌦ CRS ⌫ , ktoré vypracovala OECD. Každý členský štát by

mal ⌦ mať ⌫ len jeden jednotný zoznam vnútroštátne vymedzených neoznamujúcich finančných inštitúcií a vylúčených účtov, ktorý by ⌦ mal ⌫ používať pri vykonávaní tejto smernice, ako aj pri uplatňovaní iných dohôd, ktorými sa vykonáva globálny štandard.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 10

(12) Kategórie oznamujúcich finančných inštitúcií a účtov podliehajúcich oznamovaniu, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, sú stanovené tak, aby sa obmedzili príležitosti daňovníkov na to, aby sa prostredníctvom presunu aktív do finančných inštitúcií alebo investovania do finančných produktov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, vyhli tomu, aby sa o nich oznamovali informácie. Avšak niektoré finančné inštitúcie a účty, v súvislosti s ktorými existuje nízke riziko, že sa použijú na daňové úniky, by sa mali vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Prahové hodnoty by sa do smernice vo všeobecnosti nemali zahrnúť, keďže ich možno ľahko obísť rozdelením účtov do rôznych finančných inštitúcií. Finančné informácie, ktoré je potrebné oznamovať a vymieňať si, sa týkajú nielen všetkých relevantných príjmov (úrokov, dividend a podobných druhov príjmu), ale aj zostatkov na účte a výnosov z predaja finančných aktív, aby sa riešili situácie, v ktorých sa daňovník usiluje o ukrytie majetku, ktorý samotný predstavuje príjem alebo aktíva, v súvislosti s ktorými došlo k daňovým únikom. Preto spracúvanie informácií podľa tejto smernice je nevyhnutné a primerané na to, aby sa daňovým správam členských štátov umožnilo správne a jednoznačne identifikovať dotknutých daňovníkov a vykonávať a presadzovať svoje daňové zákony v cezhraničných situáciách, posúdiť pravdepodobnosť spáchania daňového úniku a zabrániť zbytočným ďalším vyšetrovaniam.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 11

(13) Oznamujúce finančné inštitúcie by si svoje povinnosti predkladania informácií, pokiaľ ide o jednotlivé osoby podliehajúce oznamovaniu, mohli plniť dodržiavaním podrobných pravidiel komunikácie vrátane jej frekvencie ustanovených v ich vnútorných postupoch v súlade s ich vnútroštátnym právom.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 1 (prispôsobené)

~~(14)~~ Vydávanie záväzných stanovísk, ktoré uľahčujú jednotné a transparentné uplatňovanie práva, je bežnou praxou aj v Únii. Vyjasnenie daňového práva pre daňovníkov môže poskytnutím istoty pre podniky podporiť investície a súlad s právom, a preto môže slúžiť cieľom ďalšieho rozvoja jednotného trhu v Únii na základe zásad a slobôd, z ktorých vychádzajú zmluvy. Záväzné stanoviská týkajúce sa štruktúr motivovaných daňami však v niektorých prípadoch viedli k nízkej úrovni zdanenia umelo vysokých súm príjmov v krajine, ktorá vydáva, mení alebo obnovuje záväzné stanovisko, pričom ponechali umelo nízke sumy príjmov na zdanenie v iných dotknutých krajinách. Preto je potrebná ⌦ vysoká úroveň ⌫ transparentnosti.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 7 (prispôsobené)

(15) Daňovníci sú oprávnení spoliehať sa na cezhraničné záväzné stanoviská alebo záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia napríklad v daňových konaniach alebo počas daňových kontrol pod podmienkou, že skutočnosti, na ktorých je založené cezhraničné záväzné stanovisko alebo záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia, sa prezentovali správne a že daňovníci dodržiavajú podmienky cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 8 (prispôsobené)

(16) Členské štáty ⌦ by si mali ⌫ vymieňať informácie bez ohľadu na to, či daňovník dodržiava podmienky cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 10 (prispôsobené)

~~(17)~~ S cieľom využívať výhody povinnej automatickej výmeny cezhraničných záväzných stanovísk a záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia by sa tieto informácie mali oznamovať urýchlene po ich vydaní, zmene alebo obnovení, a preto by sa mali stanoviť pravidelné intervaly oznamovania týchto informácií.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 11 (prispôsobené)

(18) Z dôvodov právnej istoty je vhodné za veľmi prísnych podmienok vyňať z povinnej automatickej výmeny dvojstranné alebo mnohostranné záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia dojednané s tretími krajinami v rámci existujúcich medzinárodných zmlúv s týmito krajinami, ak ustanovenia týchto zmlúv neumožňujú sprístupnenie informácií prijatých podľa tejto zmluvy tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou. V týchto prípadoch by sa však namiesto toho mali vymieňať informácie podľa článku 9 ods. 5 uvedené v žiadostiach, ktoré vedú k vydaniu takýchto dvojstranných alebo mnohostranných záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia. V takých prípadoch by informácie, ktoré sa majú oznamovať, mali zahŕňať údaj o tom, že sa poskytujú na základe takejto žiadosti.

↓ (EÚ) 2015/2376 odôvodnenie 13 (prispôsobené)

(19) ⌦ Vo ⌫ vzorovom formulári na povinnú automatickú výmenu informácií ⌦ o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia by sa mala ⌫ zohľadniť práca vykonaná v rámci fóra OECD venovaného škodlivým daňovým praktikám, a to v kontexte akčného plánu týkajúceho sa narušania základu dane a presunu ziskov ⌦ (ďalej len „akčný plán BEPS“) ⌫. Je tiež vhodné úzko spolupracovať s OECD koordinovaným spôsobom, a to nielen v oblasti vypracovania tohto vzorového formulára na povinnú automatickú výmenu

informácií. Konečným cieľom by mali byť rovnaké podmienky na celom svete, pričom Únia by mala prevziať vedúcu úlohu pri presadzovaní toho, aby rozsah informácií o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia, ktoré sa majú vymieňať automaticky, bol dosť široký.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 14

(20) Členské štáty by si mali vymieňať základné informácie a obmedzený súbor základných informácií by sa mal tiež oznamovať Komisii. Komisii by to malo umožniť kedykoľvek monitorovať a hodnotiť účinné uplatňovanie povinnej automatickej výmeny informácií o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia. Informácie prijaté Komisiou by sa však nemali používať na žiadne iné účely. Takéto oznamovanie by okrem toho nemalo zbaviť členský štát povinnosti oznámiť Komisii akúkoľvek štátnu pomoc.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 16 (prispôsobené)

(21) V prípade potreby by mal mať členský štát po fáze povinnej automatickej výmeny informácií ⌦ o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia ⌫ možnosť využiť článok 5, pokiaľ ide o výmenu informácií na žiadosť, s cieľom získať dodatočné informácie vrátane celého znenia cezhraničných záväzných stanovísk a záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia od členského štátu, ktorý vydal takéto stanoviská.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 18

(22) Členské štáty by mali prijať všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili akékoľvek prekážky, ktoré môžu brzdiť účinnú a čo najširšiu možnú povinnú automatickú výmenu informácií o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 19 (prispôsobené)

~~(23)~~ S cieľom zlepšiť efektívne využívanie zdrojov, uľahčiť výmenu informácií a vyhnúť sa tomu, aby každý členský štát musel podobným spôsobom vyvinúť svoje systémy s cieľom uchovávať informácie, by sa malo prijať osobitné ustanovenie o centrálnom registri prístupnom pre všetky členské štáty a Komisiu, ⌦ v ktorom ⌫ by členské štáty ⌦ mali ⌫ ukladať a uchovávať informácie namiesto ich výmeny prostredníctvom zabezpečeného e-mailu.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 2
(prispôsobené)

(24) Keďže skupiny nadnárodných podnikov pôsobia vo viacerých krajinách, umožňuje im to využívať praktiky agresívneho daňového plánovania, ktoré nie sú pre domáce spoločnosti dostupné. Takýmito praktikami skupín nadnárodných podnikov môžu byť

obzvlášť zasiahnuté čisto domáce spoločnosti, t. j. zvyčajne malé a stredné podniky (MSP), ktorých daňové zaťaženie je vyššie než zaťaženie skupín nadnárodných podnikov. Pre všetky členské štáty to zasa môže znamenať stratu výnosov a existuje aj riziko, ⌦ že členské štáty budú súťažiť ⌫ s cieľom prilákať skupiny nadnárodných podnikov tým, že im ponúknu ďalšie daňové výhody.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 3

(25) Daňové orgány členských štátov potrebujú komplexné a relevantné informácie o skupinách nadnárodných podnikov, pokiaľ ide o ich štruktúru, politiku transferového oceňovania a interné transakcie v rámci Únie a mimo nej. Uvedené informácie umožnia daňovým orgánom reagovať na škodlivé daňové praktiky prostredníctvom vykonania zmien právnych predpisov alebo vykonaním primeraných posúdení rizík a daňovými kontrolami, a zároveň im umožnia zistiť, či spoločnosti využívali praktiky, ktoré vedú k umelému presúvaniu veľkých súm výnosov do daňovo zvýhodnených prostredí.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 4 (prispôsobené)

(26) ⌦ Vysoká miera ⌫ transparentnosti smerom k daňovým orgánom by mohla na skupiny nadnárodných podnikov zaúčinkovať ako stimul na to, aby upustili od určitých praktík a odvádzali spravodlivo vymeraný diel daní v krajine, kde sa zisky vytvárajú. ⌦ Zaistenie ⌫ transparentnosti pre skupiny nadnárodných podnikov je preto nevyhnutnou súčasťou boja proti narúšania základu dane a presunu ziskov.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 5 (prispôsobené)

(27) Uznesenie Rady a zástupcov vlád členských štátov o kódexe správania pre dokumentáciu o transferovom oceňovaní pre prepojené podniky v Európskej únii (DTO EÚ)[8] dnes ustanovuje pre skupiny nadnárodných podnikov z Únie spôsob týkajúci sa toho, ako daňovým orgánom poskytovať informácie o globálnych obchodných operáciách a politikách transferového oceňovania („všeobecná dokumentácia“) a informácie o konkrétnych transakciách miestneho subjektu („špecifická dokumentácia“). DTO EÚ však nestanovuje žiadny mechanizmus na podávanie správy podľa jednotlivých krajín.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 7

(28) V záujme efektívnejšieho využívania verejných zdrojov a zníženia administratívneho zaťaženia pre skupiny nadnárodných podnikov by sa oznamovacia povinnosť mala vzťahovať len na tie skupiny nadnárodných podnikov, ktorých ročný konsolidovaný výnos presahuje určitú sumu. Touto smernicou by sa mal v celej Únii zabezpečiť zber rovnakých informácií a ich včasné sprístupnenie daňovým správam.

---

[8] Uznesenie Rady a zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady, z 27. júna 2006 o kódexe správania pre dokumentáciu o transferovom oceňovaní pre pridružené podniky v Európskej únii (DTO EÚ) (Ú. v. EÚ C 176, 28.7.2006, s. 1).

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 8 (prispôsobené)

(29) Na zabezpečenie riadneho fungovania vnútorného trhu musí Únia zaistiť spravodlivú hospodársku súťaž medzi skupinami nadnárodných podnikov z Únie a skupinami nadnárodných podnikov z krajín mimo Únie, v prípade ktorých má jeden alebo viacero subjektov sídlo v EÚ. Oba ⌦ typy skupín nadnárodných podnikov ⌫ by preto mali podliehať oznamovacej povinnosti. V záujme zabezpečenia hladkého prechodu by však členské štáty mali mať možnosť odložiť o jeden rok oznamovaciu povinnosť pre základné subjekty, ktoré sú rezidentmi v členskom štáte a nie sú hlavnými materskými subjektmi skupín nadnárodných podnikov ani ich náhradnými materskými subjektmi.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 12

(30) Povinná automatická výmena správ podľa jednotlivých krajín medzi členskými štátmi by v každom prípade mala zahŕňať oznamovanie vymedzeného súboru základných informácií, ktoré by boli prístupné tým členským štátom, v ktorých je jeden alebo viac subjektov danej skupiny nadnárodných podnikov, na základe informácií v správe podľa jednotlivých krajín buď rezidentom na daňové účely, alebo podlieha dani v súvislosti s činnosťou vykonávanou prostredníctvom stálej prevádzkarne skupiny nadnárodných podnikov.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 13 (prispôsobené)

(31) S cieľom minimalizovať náklady a administratívne zaťaženie pre daňové správy a skupiny nadnárodných podnikov je potrebné stanoviť pravidlá, ktoré sú v súlade s medzinárodným vývojom, a konštruktívne prispieť k ich vykonávaniu. Dňa 19. júla 2013 ⌦ OECD uverejnila ⌫ svoj akčný plán BEPS, ktorý je významnou iniciatívou na zmenu existujúcich medzinárodných daňových pravidiel. OECD predložila 5. októbra 2015 svoje záverečné správy, ktoré schválili ministri financií skupiny G20. Počas zasadnutia 15. a 16. novembra 2015 tento balík OECD schválili aj vedúci predstavitelia skupiny G20.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 14 (prispôsobené)

(32) Výsledkom práce na opatrení 13 akčného plánu BEPS bol súbor štandardov pre skupiny nadnárodných podnikov na poskytovanie informácií, medzi ktoré patrí aj všeobecná dokumentácia, špecifická dokumentácia a správa podľa jednotlivých krajín. ⌦ Vo vzťahu k pravidlám ⌫ pre správu podľa jednotlivých krajín je preto vhodné zohľadniť štandardy OECD.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 15

(33) Ak základný subjekt nemôže získať ani nadobudnúť všetky informácie potrebné na splnenie oznamovacej povinnosti podľa tejto smernice, členské štáty by to mohli považovať za prejav toho, že je potrebné posúdiť vysoké riziká transferového

oceňovania a iné riziká týkajúce sa narušania základu dane a presunu ziskov v súvislosti s touto skupinou nadnárodných podnikov.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 16

(34) Keď členský štát zistí, že iný členský štát opakovane neposkytuje správy podľa jednotlivých krajín, mal by sa pokúsiť o konzultáciu s týmto členským štátom.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 17

(35) Opatrenia Únie v oblasti podávania správ podľa jednotlivých krajín by aj naďalej mali brať osobitný ohľad na budúci vývoj na úrovni OECD. Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali použiť záverečnú správu z roku 2015 o opatrení 13 projektu OECD a skupiny G20 zameraného na narušanie základu dane a presun ziskov, ktorú vypracovala OECD, ako zdroj na ilustráciu alebo výklad tejto smernice a v záujme zabezpečenia konzistentnosti pri jej uplatňovaní v jednotlivých členských štátoch.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 20 (prispôsobené)

(36) Rozsah povinnej výmeny informácií by preto mal ⌦ zahŕňať ⌫ automatickú výmenu informácií týkajúcich sa správy podľa jednotlivých krajín.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 21 (prispôsobené)

(37) V ročnej správe členských štátov určenej Komisii podľa článku 27 ⌦ tejto ⌫ smernice by sa mal uviesť rozsah miestneho podávania správ podľa článku 10 a oddielu II bodu 1 prílohy III, ako aj zoznam všetkých jurisdikcií, v ktorých sú hlavné materské subjekty základných subjektov nachádzajúcich sa v EÚ rezidentmi, ale úplné správy neboli podané ani vymenené.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 3 (prispôsobené)

(38) Vzhľadom na to, že väčšina opatrení potenciálne agresívneho daňového plánovania zasahuje do viacerých jurisdikcií, automatická výmena informácií medzi daňovými orgánmi ⌦ rôznych členských štátov ⌫ je kľúčová, aby tieto orgány dostávali potrebné informácie, ktoré im umožnia konať, ak spozorujú agresívne daňové praktiky.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 4 (prispôsobené)

(39) Vo vyhlásení G7 z Bari z 13. mája 2017 o boji proti daňovým trestným činom a iným nezákonným finančným tokom bola OECD požiadaná, aby začala diskusiu o možných spôsoboch riešenia opatrení navrhnutých s cieľom obchádzať oznamovanie v rámci ⌦ CRS ⌫ alebo zameraných na poskytnutie krytia skutočných vlastníkov príjmov

netransparentnými štruktúrami, pričom by sa mali zohľadniť aj vzorové pravidlá povinného zverejňovania inšpirované prístupom zameraným na boj proti opatreniam na vyhýbanie sa daňovej povinnosti uvedeným v správe k akcii 12 BEPS.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 5 (prispôsobené)

~~(40)~~ Treba pripomenúť, že určití finanční sprostredkovatelia a iní poskytovatelia daňového poradenstva pravdepodobne aktívne pomáhali svojim klientom pri skrývaní finančných prostriedkov v krajinách, ktoré sú daňovými rajmi.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 6 (prispôsobené)

(41) Oznamovanie opatrení potenciálne agresívneho cezhraničného daňového plánovania môže účinne prispieť k úsiliu smerujúcemu k tomu, aby sa na vnútornom trhu vytvorilo prostredie spravodlivého zdaňovania. V tomto ohľade ⌦ by sa mala pre ⌫ sprostredkovateľov ⌦ stanoviť povinnosť ⌫ informovať daňové orgány o určitých cezhraničných opatreniach, ktoré by sa prípadne mohli využívať v boji proti agresívnemu daňovému plánovaniu. Daňové orgány ⌦ by ⌫ po oznamovaní ⌦ mali ⌫ poskytnúť informácie svojim partnerom v iných členských štátoch. Vďaka takýmto opatreniam by sa zároveň zvýšila efektívnosť spoločného štandardu oznamovania. Okrem toho by bolo dôležité udeliť Komisii prístup k dostatočnému množstvu informácií, aby mohla monitorovať riadne fungovanie tejto smernice. Takýto prístup Komisie k informáciám nezbavuje členský štát povinnosti oznámiť Komisii akúkoľvek štátnu pomoc.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 7 (prispôsobené)

(42) Je zrejmé, že zamýšľaný odrádzajúci účinok oznamovania cezhraničných opatrení potenciálne agresívneho daňového plánovania by sa dosiahol s väčšou pravdepodobnosťou, ak by sa daňové orgány dostali k príslušným informáciám v počiatočnom štádiu, inak povedané skôr, ako sa takéto opatrenia skutočne vykonajú. Aby sa uľahčila práca správnym orgánom členských štátov, následná automatická výmena informácií o takýchto opatreniach by sa ⌦ mala ⌫ uskutočňovať štvrťročne.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 8

(43) S cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a predísť medzerám v navrhovanom rámci pravidiel by sa povinnosť oznamovania mala uložiť všetkým aktérom, ktorí sú zvyčajne zapojení do navrhovania, ponúkania na trhu, organizovania alebo riadenia implementácie cezhraničnej transakcie podliehajúcej oznamovaniu alebo série takýchto transakcií, ako aj tým, ktorí pri tom poskytujú pomoc alebo poradenstvo. Nemalo by sa opomenúť ani to, že v určitých prípadoch by sa povinnosť oznamovania nedala u sprostredkovateľa uplatniť z dôvodu jeho povinnosti zachovávať mlčanlivosť, alebo keď sprostredkovateľ neexistuje, lebo daňovník si napríklad schému navrhuje a implementuje interne. Bolo by dôležité, aby daňové orgány za takýchto okolností neprišli o možnosť získať informácie o daňových

opatreniach, ktoré potenciálne súvisia s agresívnym daňovým plánovaním. Preto by bolo potrebné presunúť povinnosť oznamovania na daňovníka, ktorý má z daného opatrenia v takýchto prípadoch prospech.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 9

(44) Opatrenia agresívneho cezhraničného daňového plánovania sa v priebehu rokov vyvinuli do čoraz zložitejšej podoby a neustále sa menia a prispôsobujú v reakcii na defenzívne protiopatrenia daňových orgánov. Vzhľadom na to by namiesto vymedzenia pojmu agresívneho daňového plánovania bolo efektívnejšie snažiť sa zachytiť opatrenia potenciálne agresívneho daňového plánovania prostredníctvom zostavenia zoznamu aspektov a prvkov transakcie, ktoré sú výraznou indikáciou vyhýbania sa daňovým povinnostiam alebo zneužívania. Uvedené indikácie sa označujú ako „charakteristické znaky“.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 10 (prispôsobené)

(45) Keďže hlavný cieľ tejto smernice týkajúci sa oznamovania opatrení potencionálne agresívneho cezhraničného daňového plánovania by sa mal zameriavať na zaistenie riadneho fungovania vnútorného trhu, je dôležité, aby sa na úrovni Únie neregulovalo nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie vytýčených cieľov. Spoločné pravidlá oznamovania by ⌦ sa ⌫ preto ⌦ mali ⌫ obmedziť na cezhraničné situácie, konkrétne situácie, ktoré sa týkajú viac ako jedného členského štátu alebo členského štátu a tretej krajiny. Za takýchto okolností sa z dôvodu možného vplyvu na fungovanie vnútorného trhu môže za opodstatnenú považovať skôr potreba stanoviť spoločný súbor pravidiel, než ponechať túto záležitosť na riešenie na národnej úrovni. Členský štát by mohol prijať ďalšie opatrenia na oznamovanie podobného charakteru na národnej úrovni, ale príslušným orgánom ostatných členských štátov by sa nemali automaticky oznamovať žiadne zhromaždené informácie nad rámec toho, čo v súlade s touto smernicou podlieha oznamovaniu. Uvedené informácie by sa v súlade s platnými pravidlami mohli vymieňať na požiadanie alebo spontánne.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 11 (prispôsobené)

~~(46)~~ Vzhľadom na to, že oznamované opatrenia by mali mať cezhraničný rozmer, by bolo dôležité vymieňať si príslušné informácie s daňovými orgánmi iných členských štátov, aby sa zabezpečila čo najväčšia účinnosť tejto smernice pri odrádzaní od praktík agresívneho daňového plánovania.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 13 (prispôsobené)

(47) V snahe minimalizovať náklady a administratívne zaťaženie daňových správ aj sprostredkovateľov a zabezpečiť účinnosť tejto smernice pri zabraňovaní praktikám agresívneho daňového plánovania by rozsah automatickej výmeny informácií vo vzťahu k cezhraničným opatreniam podliehajúcim oznamovaniu v rámci Únie mal byť v súlade s medzinárodným vývojom. Na účely riešenia opatrení navrhnutých s cieľom obchádzať povinnosť oznamovania vrátane automatickej výmeny informácií by sa mal

⌦ stanoviť ⌫ osobitný charakteristický znak. Na účely uvedeného charakteristického znaku by sa dohody o automatickej výmene informácií o finančných účtoch podľa spoločného štandardu oznamovania mali považovať za rovnocenné s povinnosťami oznamovania stanovenými v článku 8 ods. 4 a v prílohe I . Pri vykonávaní častí tejto smernice, ktorými sa riešia opatrenia s cieľom vyhnúť sa spoločnému štandardu oznamovania a opatrenia zahŕňajúce právnické osoby alebo právne štruktúry alebo iné podobné štruktúry, môžu členské štáty v snahe zabezpečiť konzistentnosť uplatňovania vo všetkých členských štátoch využiť ako príklad alebo vysvetlenie prácu OECD, konkrétnejšie jej vzorové pravidlá povinného zverejňovania na riešenie opatrení na vyhýbanie sa spoločnému štandardu oznamovania a neprehľadných štruktúr v daňových rajoch, ako aj komentár k nim, ak sú tieto texty v súlade s ustanoveniami práva Únie.

🡻 (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 14 (prispôsobené)

(48) Aj keď priame zdaňovanie zostáva v právomoci členských štátov, je vhodné odkázať na nulovú alebo takmer nulovú sadzbu dane z príjmu právnických osôb, výhradne na účely jasného vymedzenia rozsahu pôsobnosti charakteristického znaku, ktorý sa vzťahuje na opatrenia zahŕňajúce cezhraničné transakcie, ktoré by mali podliehať oznamovaniu podľa ⌦ tejto ⌫ smernice zo strany sprostredkovateľov alebo, v náležitých prípadoch, zo strany daňovníkov, a o ktorých by si príslušné orgány mali vymieňať informácie automaticky. Okrem toho je vhodné pripomenúť, že cezhraničné opatrenia agresívneho daňového plánovania, ktorých hlavným alebo jedným z hlavných cieľov je získať daňové zvýhodnenie, ktoré je v rozpore s predmetom alebo účelom uplatniteľného daňového práva, podliehajú všeobecnému pravidlu proti zneužívaniu stanoveného v článku 6 smernice Rady (EÚ) 2016/1164[9].

🡻 2011/16/EÚ odôvodnenie 11 (prispôsobené)

(49) Mala by sa podporiť aj spontánna výmena informácií medzi členskými štátmi.

🡻 2011/16/EÚ odôvodnenie 12

(50) Mali by sa ustanoviť lehoty na poskytovanie informácií podľa tejto smernice, aby sa zabezpečila včasná, a teda účinná výmena informácií.

🡻 2011/16/EÚ odôvodnenie 13

(51) Je dôležité, aby sa úradníkom daňovej správy jedného členského štátu umožňovala prítomnosť na území iného členského štátu.

---

[9] Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1).

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 14

(52) Keďže daňová situácia jednej alebo viacerých osôb povinných platiť daň a usadených vo viacerých členských štátoch je často predmetom spoločného alebo doplňujúceho sa záujmu, malo by sa umožniť vykonávanie simultánnych kontrol takýchto osôb dvoma alebo viacerými členskými štátmi na základe vzájomnej dohody a na dobrovoľnom základe.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 15

(53) Vzhľadom na zákonnú požiadavku v určitých členských štátoch, aby platiteľ dane oznamoval rozhodnutia a nástroje týkajúce sa svojej daňovej povinnosti a z toho vyplývajúce ťažkosti pre daňové orgány vrátane prípadov, keď sa platiteľ dane presídlil do iného členského štátu, je žiaduce, aby za takýchto okolností daňové orgány mali možnosť požadovať spoluprácu od príslušných orgánov členského štátu, do ktorého sa platiteľ dane presídlil.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 15

(54) Poskytnutie spätnej väzby zo strany členského štátu, ktorému boli informácie zaslané, členskému štátu, ktorý ich zaslal, je nevyhnutným prvkom fungovania účinného systému automatickej výmeny informácií. Preto je vhodné zdôrazniť, že príslušné orgány členských štátov by mali raz za rok poskytnúť spätnú väzbu o automatickej výmene informácií ostatným dotknutým členským štátom. V praxi by sa táto povinná spätná väzba mala vykonávať na základe opatrení dohodnutých dvojstranne.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 17

(55) Spolupráca medzi členskými štátmi a Komisiou je nevyhnutná na nepretržité skúmanie postupov spolupráce a výmeny skúseností a najlepších postupov v dotknutých oblastiach.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 18

(56) Z hľadiska účinnosti administratívnej spolupráce je dôležité, aby sa informácie a dokumenty získané na základe tejto smernice mohli pri dodržaní obmedzení ustanovených v tejto smernici použiť aj na iné účely v tých členských štátoch, ktoré ich získali. Takisto je dôležité, aby členské štáty mohli za určitých podmienok zasielať takéto informácie tretej krajine.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 19

(57) Situácie, v ktorých dožiadaný členský štát môže odmietnuť poskytovanie informácií, by mali byť jasne vymedzené a obmedzené, pričom by sa mali vziať do úvahy určité súkromné záujmy, ktoré by sa mali chrániť, ako aj záujem verejný.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 20

(58) Členský štát by však nemal odmietnuť zaslať informácie na základe toho, že nemajú žiadny domáci význam, alebo preto, že informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca v zastúpení alebo v postavení splnomocnenca, alebo pretože sa týkajú obchodných podielov na určitej osobe.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 21

(59) Táto smernica obsahuje minimálne pravidlá, a preto by sa nemala dotýkať práva členských štátov nadviazať širšiu spoluprácu s inými členskými štátmi v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo v rámci dvojstranných alebo mnohostranných dohôd uzavretých s inými členskými štátmi.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 22

(60) Takisto by sa malo spresniť, že ak členský štát ponúkne tretej krajine širšiu spoluprácu, než je spolupráca ustanovená podľa tejto smernice, nemal by odmietnuť ponúknuť takúto širšiu spoluprácu ďalším členským štátom, ktoré si takúto širšiu vzájomnú spoluprácu želajú nadviazať.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 23

(61) Výmena informácií by sa mala uskutočňovať prostredníctvom štandardizovaných formulárov, formátov a komunikačných kanálov.

↓ (EÚ) 2016/2258 odôvodnenie 2 (prispôsobené)

(62) Ak je držiteľ účtu sprostredkovateľským subjektom, finančné inštitúcie ⌦ by mali ⌫ preveriť takýto subjekt a identifikovať a oznámiť jeho skutočných vlastníkov. Tento dôležitý aspekt sa pri uplatňovaní ⌦ tejto ⌫ smernice opiera o informácie získané v rámci boja proti praniu špinavých peňazí zhromaždené podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849[10] na účely identifikácie skutočných vlastníkov.

↓ (EÚ) 2016/2258 odôvodnenie 3 (prispôsobené)

(63) Aby daňové orgány mohli účinne monitorovať uplatňovanie postupov hĺbkového preverovania stanovených v ⌦ tejto ⌫ smernici zo strany finančných inštitúcií, musia mať prístup k informáciám získaným v rámci boja proti praniu špinavých peňazí. Bez takéhoto prístupu by daňové orgány neboli schopné monitorovať, potvrdiť a kontrolovať, či finančné inštitúcie riadne uplatňujú ⌦ túto ⌫ smernicu správnou

[10] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

identifikáciou a oznamovaním skutočných vlastníkov sprostredkovateľských subjektov.

↓ (EÚ) 2016/2258 odôvodnenie 4 (prispôsobené)

(64) ⌦ Táto ⌫ Smernica zahŕňa ďalšie výmeny informácií a formy administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi. Pomocou prístupu k informáciám získaným v rámci boja proti praniu špinavých peňazí, ktoré vlastnia subjekty podľa smernice (EÚ) 2015/849, v rámci administratívnej spolupráce v oblasti daní by sa ⌦ malo ⌫ zabezpečiť, aby daňové orgány boli lepšie vybavené na plnenie svojich povinností v zmysle ⌦ tejto ⌫ smernice a na účinnejší boj proti daňovým únikom a podvodom.

↓ (EÚ) 2016/2258 odôvodnenie 5 (prispôsobené)

(65) Daňové orgány ⌦ by preto mali mať ⌫ prístup k informáciám, postupom, dokumentom a mechanizmom týkajúcim sa boja proti praniu špinavých peňazí, aby mohli plniť svoje povinnosti pri monitorovaní riadneho uplatňovania ⌦ tejto ⌫ smernice a ⌦ aby ⌫ bolo zabezpečené fungovanie všetkých foriem administratívnej spolupráce, ⌦ ktoré sú v nej stanovené ⌫.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 24

(66) Je potrebné vykonať hodnotenie účinnosti administratívnej spolupráce najmä na základe štatistických údajov.

↓ 2011/16/EÚ odôvodnenie 27 (prispôsobené)

(67) Každá výmena informácií uvedená v tejto smernici podlieha nariadeniam Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679[11] a (EÚ) 2018/1725[12]. Je však vhodné zvážiť obmedzenia určitých práv a povinností stanovených nariadením (EÚ) 2016/679 s cieľom chrániť záujmy uvedené v článku 23 ods. 1 písm. e) uvedeného nariadenia. Takéto obmedzenia sú potrebné a primerané vzhľadom na možnú stratu príjmov pre členské štáty a mimoriadny význam informácií, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, pre účinnosť boja proti podvodom.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 12

(68) Oznamujúce finančné inštitúcie, odosielajúce členské štáty a prijímajúce členské štáty vo svojej funkcii správcov údajov by údaje spracované v súlade s touto smernicou

---

[11] Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. ES L 119, 4.5.2016, s. 1).

[12] Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. ES L 295, 21.11.2018, s. 39).

nemali uchovávať dlhšie, ako je potrebné na splnenie účelov tejto smernice. Vzhľadom na rozdiely v právnych predpisoch členských štátov by sa najdlhšie obdobie uchovávania malo stanoviť prostredníctvom odkazu na premlčanie stanovené vo vnútroštátnych daňových právnych predpisoch každého správcu údajov.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 22 (prispôsobené)

(69) Informácie vymenené podľa tejto smernice ⌦ by nemali viesť ⌫ k porušeniu obchodného, priemyselného ani profesijného tajomstva, zverejneniu obchodného postupu alebo informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku.

↓ (EÚ) 2016/881 odôvodnenie 9

(70) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a zabezpečiť uplatňovanie týchto sankcií. Aj keď výber sankcií ostáva na uvážení členských štátov, ustanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.

↓ 2014/107/EÚ odôvodnenie 13

(71) Členské štáty by pri vykonávaní tejto smernice mali používať komentáre týkajúce sa modelovej dohody medzi príslušnými orgánmi a spoločného štandardu oznamovania, ktoré vypracovala OECD, ako zdroj názornej ukážky alebo výkladu a s cieľom zabezpečiť jednotnosť pri uplatňovaní v rámci členských štátov. V opatreniach Únie v tejto oblasti by sa naďalej mal osobitne zohľadňovať budúci vývoj na úrovni OECD.

↓ (EÚ) 2018/822 odôvodnenie 16 (prispôsobené)

(72) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, a najmä automatickej výmeny informácií medzi daňovými orgánmi, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci prijať ⌦ štandardné formuláre ⌫ s obmedzeným počtom prvkov vrátane jazykového režimu. Z rovnakého dôvodu by sa mali preniesť na Komisiu aj vykonávacie právomoci prijímať potrebné praktické opatrenia na modernizáciu ⌦ spoločnej komunikačnej siete a ⌫ centrálneho registra pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011[13].

↓ (EÚ) 2016/2258 odôvodnenie 6

(73) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Bez toho, aby bol dotknutý ústavný poriadok dotknutého členského štátu, v prípade, že sa v tejto smernici vyžaduje, aby sa prístup daňových orgánov k osobným údajom stanovil právnym predpisom, nevyžaduje si to nevyhnutne akt parlamentu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie

---

[13] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

a Európskeho súdu pre ľudské práva by však takýto právny predpis mal byť jasný a presný a jeho uplatňovanie by malo byť pre osoby, na ktoré sa vzťahuje, jasné a predvídateľné.

↓ (EÚ) 2015/2376
odôvodnenie 23

(74) Keďže cieľ tejto smernice, a to efektívnu administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi za podmienok zlučiteľných s riadnym fungovaním vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodu požadovanej jednotnosti a účinnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

↓

(75) Táto smernica by sa nemala dotýkať povinností členských štátov týkajúcich sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumov uplatňovania tých smerníc, ktoré sú uvedené v časti B prílohy V,

---

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá a postupy vzájomnej spolupráce členských štátov s cieľom vymieňať si informácie, ktoré sú predvídateľne relevantné pre správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní uvedených v článku 2.

2. Touto smernicou sa zavádzajú aj ustanovenia o výmene informácií uvedených v odseku 1 elektronicky, ako aj pravidlá a postupy spolupráce členských štátov a Komisie v záležitostiach týkajúcich sa koordinácie a hodnotenia.

3. Táto smernica nemá vplyv na uplatňovanie predpisov o vzájomnej pomoci v trestných veciach v členských štátoch. Nedotýka sa ani akýchkoľvek záväzkov, ktoré si členské štáty plnia v súvislosti so širšou administratívnou spoluprácou vyplývajúcou z iných právnych nástrojov vrátane dvojstranných alebo mnohostranných dohôd.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na všetky dane akéhokoľvek druhu, ktoré vyberá členský štát alebo nižší územný či správny celok členského štátu vrátane miestnych orgánov alebo ktoré sa vyberajú v ich mene.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa táto smernica neuplatňuje na daň z pridanej hodnoty a clá ani na spotrebné dane, na ktoré sa vzťahujú iné právne predpisy Únie o administratívnej spolupráci medzi členskými štátmi. Táto smernica sa takisto neuplatňuje na povinné príspevky sociálneho zabezpečenia, ktoré majú byť vyplatené členskému štátu alebo nižšiemu celku členského štátu, alebo inštitúciám sociálneho zabezpečenia zriadeným na základe verejného práva.

3. V žiadnom prípade sa dane uvedené v odseku 1 nevykladajú ako dane zahŕňajúce:

a) poplatky, ako napríklad za osvedčenia a iné doklady vydávané orgánmi verejnej moci;

b) poplatky zmluvnej povahy, ako napríklad protihodnota za verejnoprospešné služby.

4. Táto smernica sa uplatňuje na dane uvedené v odseku 1 vyberané na území, na ktoré sa vzťahujú zmluvy na základe článku 52 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1) „príslušný orgán“ členského štátu je orgán, ktorý takto určil členský štát. Ak sa koná podľa tejto smernice, ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo príslušný úradník sa tiež považujú za delegované príslušné orgány podľa článku 4;

2) „ústredný kontaktný úrad“ je úrad takto určený, ktorý nesie hlavnú zodpovednosť za kontakty s ostatnými členskými štátmi v oblasti administratívnej spolupráce;

3) „kontaktná jednotka“ je akýkoľvek iný úrad ako ústredný kontaktný úrad, ktorý bol určený na priamu výmenu informácií na základe tejto smernice;

4) „príslušný úradník“ je akýkoľvek úradník, ktorý je na základe tejto smernice oprávnený priamo vymieňať informácie;

5) „dožadujúci orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo akýkoľvek príslušný úradník členského štátu, ktorý v mene príslušného orgánu žiada o pomoc;

6) „dožiadaný orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo akýkoľvek príslušný úradník členského štátu, ktorý v mene príslušného orgánu prijíma žiadosť o pomoc;

7) „administratívne zisťovanie“ sú všetky kontroly, previerky a ostatné opatrenia, ktoré vykonávajú členské štáty pri plnení svojich povinností s cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie daňových právnych predpisov;

8) „výmena informácií na požiadanie“ je výmena informácií na základe žiadosti dožadujúceho členského štátu predloženej dožiadanému členskému štátu v konkrétnom prípade;

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 1

9) „automatická výmena“ je:

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 1 písm. a) bod i)

a) na účely článku 8 ods. 1 a článkov 9, 10 a 11 systematické oznamovanie vopred určených informácií inému členskému štátu, a to bez predchádzajúcej žiadosti a vo vopred stanovených pravidelných intervaloch. Na účely článku 8 ods. 1 sa odkaz na dostupné informácie týka informácií, ktoré sa nachádzajú v daňových spisoch členského štátu oznamujúceho informácie, ktoré možno získať v súlade s postupmi získavania a spracúvania informácií v uvedenom členskom štáte;

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 1

b) na účely článku 8 ods. 4 systematické oznamovanie vopred určených informácií o rezidentoch v iných členských štátoch príslušnému členskému štátu pobytu, a to bez predchádzajúcej žiadosti a vo vopred stanovených pravidelných intervaloch;

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 1 písm. a) bod ii) (prispôsobené)

c) na účely iných ustanovení tejto smernice než článku 8 ods. 1 a 4 a článkov 9, 10 a 11 systematické oznamovanie vopred určených informácií podľa písmen a) a b).

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 1
→1 (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 1 písm. a) bod iii)

→1 V kontexte článku 8 ods. 4, článku 8 ods. 7, článku 25 ods. 2, článku 30 ods. 3 a 4 a prílohy IV majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúceho vymedzenia pojmu uvedeného v prílohe I. ← V kontexte článku 10 a prílohy III majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúceho vymedzenia pojmu uvedeného v prílohe III;

↓ 2011/16/EÚ

10) „spontánna výmena“ je nesystematické oznamovanie informácií ďalšiemu členskému štátu kedykoľvek a bez predchádzajúcej žiadosti;

11) „osoba“ je:

a) fyzická osoba;

b) právnická osoba alebo

c) pokiaľ to platné právne predpisy ustanovujú, združenie osôb uznané za spôsobilé vykonávať právne úkony, ale ktoré nemá postavenie právnickej osoby;

d) akýkoľvek iný právny inštitút akejkoľvek povahy a formy s právnou subjektivitou alebo bez nej, ktorý vlastní alebo spravuje aktíva, ktoré vrátane

z nich odvodených príjmov podliehajú akejkoľvek dani, na ktorú sa vzťahuje táto smernica;

12) „elektronicky“ znamená používanie elektronického zariadenia na spracovanie (vrátane digitálnej kompresie) a uchovávanie údajov, ako aj používanie drôtov, rádiového prenosu, optických technológií alebo iných elektromagnetických prostriedkov;

13) „sieť CCN“ je spoločná platforma založená na spoločnej komunikačnej sieti (common communication network – CCN), ktorú vytvorila Únia na všetky elektronické prenosy medzi príslušnými orgánmi v oblasti ciel a daní;

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 1 písm. b) (prispôsobené)

14) „cezhraničné záväzné stanovisko“ je každá dohoda, oznámenie alebo akýkoľvek iný nástroj alebo opatrenie s podobnými účinkami vrátane stanoviska vydaného, zmeneného alebo obnoveného v rámci daňovej kontroly, ktoré spĺňa tieto podmienky:

a) je vydané, zmenené alebo obnovené vládnym alebo daňovým orgánom členského štátu alebo nižším územným či správnym celkom členského štátu vrátane miestnych orgánov alebo v jeho mene bez ohľadu na to, či sa skutočne použije;

b) je vydané, zmenené alebo obnovené konkrétnej osobe alebo skupine osôb, pričom táto osoba alebo skupina osôb je oprávnená spoliehať sa naň;

c) týka sa výkladu alebo uplatňovania právneho alebo administratívneho ustanovenia týkajúceho sa správy alebo presadzovania vnútroštátnych daňových právnych predpisov členského štátu alebo jeho územného či správneho celku vrátane miestnych orgánov;

d) súvisí s cezhraničnou transakciou alebo otázkou, či sa činnosťami, ktoré vykonáva osoba v inej jurisdikcii, vytvorí stála prevádzkareň;

e) je vypracované pred transakciami alebo činnosťami v inej jurisdikcii potenciálne vytvárajúcimi stálu prevádzkareň alebo pred podaním daňového priznania za obdobie, v ktorom sa transakcia alebo súbor transakcií či činností vykonali.

Cezhraničná transakcia môže zahŕňať okrem iného uskutočnenie investícií, poskytnutie tovaru, služieb ⌦ alebo ⌫ financií alebo použitie hmotného alebo nehmotného majetku a nemusí sa priamo vzťahovať na osobu, ktorej je určené cezhraničné záväzné stanovisko;

15) „záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia“ je každá dohoda, oznámenie alebo iný nástroj alebo opatrenie s podobnými účinkami vrátane stanoviska vydaného, zmeneného alebo obnoveného v rámci daňovej kontroly, ktoré spĺňa tieto podmienky:

a) je vydané, zmenené alebo obnovené vládnym alebo daňovým orgánom jedného alebo viacerých členských štátov vrátane akéhokoľvek nižšieho územného či správneho celku členského štátu, vrátane miestnych orgánov alebo v jeho mene bez ohľadu na to, či sa skutočne použije;

b) je vydané, zmenené alebo obnovené konkrétnej osobe alebo skupine osôb, pričom táto osoba alebo skupina osôb je oprávnená spoliehať sa naň;

c) určuje pred uskutočnením cezhraničných transakcií medzi pridruženými podnikmi vhodný súbor kritérií na stanovenie transferového oceňovania týchto transakcií alebo určuje pripísanie zisku stálej prevádzkarni.

Podniky sú pridruženými podnikmi vtedy, ak sa jeden podnik priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo kapitále iného podniku alebo ak sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo kapitále podnikov.

Transferové ceny sú ceny, za ktoré určitý podnik prevádza pridruženým podnikom fyzický tovar a nehmotný majetok alebo poskytuje služby, a „transferové oceňovanie“ sa má chápať zodpovedajúcim spôsobom;

16) na účely bodu 14 je „cezhraničná transakcia“ transakciou alebo súborom transakcií ⌦ v aspoň jednom z nasledujúcich prípadov ⌫:

a) nie všetky strany tejto transakcie alebo súboru transakcií sú rezidentmi na daňové účely v členskom štáte, ktorý vydáva, mení alebo obnovuje cezhraničné záväzné stanovisko;

b) ktorákoľvek zo strán transakcie alebo súboru transakcií je rezidentom na daňové účely súčasne vo viacerých než v jednej jurisdikcii;

c) jedna zo strán transakcie alebo súboru transakcií vykonáva podnikateľskú činnosť v inej jurisdikcii prostredníctvom stálej prevádzkarne a transakcia alebo súbor transakcií predstavuje časť podnikateľskej činnosti alebo celú podnikateľskú činnosť stálej prevádzkarne. Cezhraničná transakcia alebo súbor transakcií zahŕňa aj opatrenia, ktoré prijala osoba, pokiaľ ide o podnikateľské činnosti v inej jurisdikcii, ktoré táto osoba vykonáva prostredníctvom stálej prevádzkarne;

d) ide o také transakcie alebo súbor transakcií, ktoré majú cezhraničný vplyv.

Na účely bodu 15 je „cezhraničná transakcia“ transakciou alebo súborom transakcií zahŕňajúcich pridružené podniky, ktoré nie sú všetky rezidentmi na daňové účely na území jednej jurisdikcie, alebo ak transakcia alebo súbor transakcií majú cezhraničný vplyv;

17) na účely bodov 15 a 16 je „podnik“ akákoľvek forma podnikania;

🡻 (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 1 písm. b)

18) „cezhraničné opatrenie“ je opatrenie týkajúce sa buď viac než jedného členského štátu, alebo členského štátu a tretej krajiny, keď je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) nie všetci účastníci v rámci daného opatrenia sú rezidentmi na daňové účely v tej istej jurisdikcii;

b) jeden alebo viacerí účastníci v rámci daného opatrenia sú rezidentmi na daňové účely súčasne vo viac než jednej jurisdikcii;

c) jeden alebo viacerí účastníci v rámci daného opatrenia vykonávajú podnikateľskú činnosť v inej jurisdikcii prostredníctvom stálej prevádzkarne nachádzajúcej sa v tejto jurisdikcii a dané opatrenie predstavuje časť

podnikateľskej činnosti alebo celú podnikateľskú činnosť tejto stálej prevádzkarne;

d) jeden alebo viacerí účastníci v rámci daného opatrenia vykonávajú činnosť v inej jurisdikcii bez toho, aby boli rezidentmi na daňové účely alebo vytvorili stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tejto jurisdikcii;

e) takéto opatrenie má možný vplyv na automatickú výmenu informácií alebo identifikáciu skutočného vlastníctva.

Na účely bodov 18 až 25 tohto článku, článku 11 a prílohy IV zahŕňa pojem opatrenie aj sériu opatrení. Opatrenie môže pozostávať z viac ako jedného kroku alebo časti;

19) „cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu“ je každé cezhraničné opatrenie, ktoré má aspoň jeden z charakteristických znakov uvedených v prílohe IV;

20) „charakteristický znak“ je vlastnosť alebo aspekt/prvok cezhraničného opatrenia, ktorý predstavuje indikáciu možného rizika vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ako sa uvádza v prílohe IV;

21) „sprostredkovateľ“ je každá osoba, ktorá navrhuje cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu, ponúka ho na trhu, organizuje ho alebo sprístupňuje na implementáciu, alebo ktorá riadi implementáciu takéhoto opatrenia.

Je to tiež každá osoba, ktorá so zreteľom na relevantné skutočnosti a okolnosti a na základe dostupných informácií a relevantných odborných znalostí a chápania, ktoré sú potrebné na poskytovanie takýchto služieb, vie alebo od nej možno odôvodnene očakávať, že vie, že sa zaviazala priamo alebo prostredníctvom iných osôb poskytovať pomoc, podporu alebo poradenstvo v súvislosti s navrhovaním, ponúkaním na trhu a organizovaním cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu, jeho sprístupňovaním na implementáciu alebo s riadením implementácie takéhoto opatrenia. Každá osoba má právo na poskytnutie dôkazov o tom, že nevedela a že sa od nej nemohlo odôvodnene očakávať, že vie, že bola zapojená do cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu. Na tento účel sa uvedená osoba môže odvolávať na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, ako aj dostupné informácie a ich relevantné odborné zhodnotenie a pochopenie.

Aby bola osoba sprostredkovateľom, musí spĺňať aspoň jednu z týchto dodatočných podmienok:

a) je rezidentom na daňové účely v niektorom členskom štáte;

b) má v členskom štáte stálu prevádzkareň, prostredníctvom ktorej sa poskytujú služby v súvislosti s daným opatrením;

c) je zriadená podľa právnych predpisov členského štátu alebo sa riadi právnymi predpismi členského štátu;

d) je zaregistrovaná v profesijnom združení pre právne, daňové alebo poradenské služby v niektorom členskom štáte;

22) „príslušný daňovník“ je každá osoba, ktorej sa na implementáciu sprístupní cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu alebo ktorá je pripravená implementovať cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu, alebo ktorá vykonala prvý krok v súvislosti s takýmto opatrením;

23) „pridružený podnik“ na účely článku 11 je osoba, ktorá je prepojená s inou osobou aspoň jedným z týchto spôsobov:

a) daná osoba sa zúčastňuje na riadení inej osoby tak, že je v postavení uplatňovať na túto inú osobu významný vplyv;

b) daná osoba sa zúčastňuje na kontrole inej osoby prostredníctvom účasti, ktorá predstavuje viac ako 25 % hlasovacích práv;

c) daná osoba má účasť na kapitále inej osoby prostredníctvom vlastníckeho práva, ktoré predstavuje priamo alebo nepriamo viac ako 25 % kapitálu;

d) daná osoba má nárok na 25 % alebo viac zisku inej osoby.

Ak sa na riadení, kontrole, kapitále alebo zisku tej istej osoby zúčastňuje podľa písmen a) až d) viac ako jedna osoba, všetky dotknuté osoby sa považujú za pridružené podniky.

Ak sa tie isté osoby zúčastňujú podľa písmen a) až d) na riadení, kontrole, kapitále alebo zisku viac ako jednej osoby, všetky dotknuté osoby sa považujú za pridružené podniky.

Na účely tohto bodu sa osoba, ktorá koná spoločne s inou osobou, pokiaľ ide o hlasovacie práva alebo vlastníctvo kapitálu subjektu, považuje za osobu, ktorá má účasť na všetkých hlasovacích právach alebo vlastníctve kapitálu daného subjektu, ktoré má v držbe táto iná osoba.

Pri nepriamej účasti sa plnenie požiadaviek podľa písmena c) určuje vynásobením podielov účasti v dcérskych spoločnostiach nižších úrovní. Osoba s viac ako 50 % hlasovacích práv sa považuje za držiteľa 100 % hlasovacích práv.

Fyzická osoba, jej manžel/manželka a jej priami predkovia alebo potomkovia sa považujú za jednu osobu;

24) „opatrenie určené pre trh“ je cezhraničné opatrenie, ktoré je navrhnuté, prešlo fázou ponúkania na trhu alebo je pripravené či sprístupnené na implementáciu bez toho, aby bolo potrebné jeho podstatné prispôsobenie;

25) „individualizované opatrenie“ je každé cezhraničné opatrenie, ktoré nie je hotovým opatrením.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

Článok 4

Organizácia

1. Každý členský štát ⌦ bezodkladne ⌫ oznámi Komisii ⌦ akúkoľvek zmenu, pokiaľ ide o ⌫ jeho príslušný orgán na účely smernice, ⌦ ktorý bol oznámený podľa článku 4 ods. 1 smernice 2011/16/EÚ ⌫.

Komisia sprístupní tieto informácie ostatným členským štátom a zoznam orgánov členských štátov uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Príslušný orgán ⌦ každého členského štátu ⌫ určí jediný ústredný kontaktný úrad. Príslušný orgán má zodpovednosť o tom informovať Komisiu a ostatné členské štáty.

Ústredný kontaktný úrad sa tiež môže určiť za úrad zodpovedný za kontakty s Komisiou. Príslušný orgán má zodpovednosť o tom informovať Komisiu.

3. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť kontaktné jednotky s právomocou pridelenou podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov. Ústredný kontaktný úrad je zodpovedný za aktualizáciu zoznamu kontaktných jednotiek a jeho sprístupnenie ústredným kontaktným úradom ostatných dotknutých členských štátov a Komisii.

4. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť príslušných úradníkov. Ústredný kontaktný úrad je zodpovedný za aktualizáciu zoznamu príslušných úradníkov a jeho sprístupnenie ústredným kontaktným úradom ostatných dotknutých členských štátov a Komisii.

5. Úradníci, ktorí sa zapájajú do administratívnej spolupráce na základe tejto smernice, sa v každom prípade považujú na ten účel za príslušných úradníkov v súlade s opatreniami ustanovenými príslušnými orgánmi.

6. Pokiaľ kontaktná jednotka alebo príslušný úradník posielajú alebo prijímajú žiadosť alebo odpoveď na žiadosť o spoluprácu, informujú ústredný kontaktný úrad svojho členského štátu na základe postupov tohto členského štátu.

7. Pokiaľ kontaktná jednotka alebo príslušný úradník dostanú žiadosť o spoluprácu, ktorá si vyžaduje kroky mimo právomoci, ktorá je im pridelená podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov ich členského štátu, bezodkladne takúto žiadosť postúpia ústrednému kontaktnému úradu svojho členského štátu a informujú o tom orgán, ktorý žiadosť predložil. V takomto prípade lehota stanovená v článku 7 začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola žiadosť o spoluprácu postúpená ústrednému kontaktnému úradu.

KAPITOLA II

VÝMENA INFORMÁCIÍ

ODDIEL I

VÝMENA INFORMÁCIÍ NA POŽIADANIE

Článok 5

Postup pri výmene informácií na požiadanie

Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán oznamuje dožadujúcemu orgánu všetky informácie uvedené v článku 1 ods. 1, ktoré má alebo ktoré získa na základe administratívnych zisťovaní.

Článok 6

Administratívne zisťovania

1. Dožiadaný orgán zabezpečuje vykonanie akéhokoľvek administratívneho zisťovania nevyhnutného na získanie informácií uvedených v článku 5.

2. Žiadosť uvedená v článku 5 môže obsahovať odôvodnenú žiadosť o vykonanie konkrétneho administratívneho zisťovania. Ak sa dožiadaný orgán domnieva, že nie je potrebné žiadne administratívne zisťovanie, bezodkladne oznámi svoje dôvody dožadujúcemu orgánu.

3. V záujme získania požadovaných informácií alebo vykonania požadovaných administratívnych zisťovaní dožiadaný orgán uplatňuje rovnaké postupy, ako keby konal z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie iného orgánu vo svojom členskom štáte.

4. Ak dožadujúci orgán výslovne požiada o originálne dokumenty, dožiadaný orgán ich zašle, ak to nie je v rozpore s ustanoveniami platnými v členskom štáte dožiadaného orgánu.

Článok 7

Lehoty

1. Dožiadaný orgán poskytne informácie uvedené v článku 5 čo najrýchlejšie, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti.

Ak však dožiadaný orgán už tieto informácie má, je potrebné ich zaslať do dvoch mesiacov od uvedeného dňa.

2. V niektorých osobitných prípadoch môžu byť medzi dožiadaným a dožadujúcim orgánom dohodnuté iné konečné lehoty, ako sú ustanovené v odseku 1.

3. Dožiadaný orgán bezodkladne a v každom prípade najneskôr do siedmich pracovných dní od prijatia potvrdí dožadujúcemu orgánu prijatie žiadosti, podľa možnosti elektronicky.

4. Do jedného mesiaca od prijatia žiadosti dožiadaný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu všetky nedostatky v žiadosti a potrebu poskytnúť akékoľvek dodatočné súvisiace informácie. V takomto prípade lehoty stanovené v odseku 1 začínajú plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď dožiadaný orgán dostal potrebné dodatočné informácie.

5. Ak dožiadaný orgán nemôže odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, bezodkladne a v každom prípade do troch mesiacov od prijatia žiadosti oznámi dožadujúcemu orgánu dôvody, pre ktoré nedodržal termín, a dátum, do ktorého bude pravdepodobne môcť odpovedať.

6. Ak dožiadaný orgán nemá požadované informácie a nemôže odpovedať na žiadosť o informácie alebo odmietne odpovedať z dôvodov ustanovených v článku 21, dožadujúcemu orgánu oznámi dôvody bezodkladne a v každom prípade do jedného mesiaca od prijatia žiadosti.

ODDIEL II

POVINNÁ AUTOMATICKÁ VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 8

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií

1. Príslušný orgán každého členského štátu oznamuje prostredníctvom automatickej výmeny príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu informácie týkajúce sa zdaniteľných období od 1. januára 2014, dostupné v súvislosti s osobami majúcimi pobyt v tomto druhom členskom štáte a týkajúce sa nasledujúcich osobitných kategórií príjmov a majetku, ktoré sa majú chápať v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý uvedené informácie oznamuje:

a) príjmy zo závislej činnosti;

b) tantiémy;

c) produkty životného poistenia, na ktoré sa nevzťahujú iné právne nástroje Únie o výmene informácií ani iné podobné opatrenia;

d) dôchodky;

e) vlastníctvo nehnuteľného majetku a príjmy z nehnuteľného majetku.

2. Členské štáty informujú Komisiu o ⌦ akýchkoľvek zmenách informácií oznámených podľa článku 8 ods. 2 smernice 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o ⌫ kategórie uvedené v odseku 1, v súvislosti s ktorými majú k dispozícii informácie.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 2 písm. a)

3. Príslušný orgán členského štátu môže príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu oznámiť, že si neželá dostávať informácie o jednej alebo viacerých kategóriách príjmov a majetku uvedených v odseku 1. Informuje o tom aj Komisiu.

Členský štát sa môže považovať za členský štát, ktorý si neželá dostávať informácie v súlade s odsekom 1, ak Komisiu neinformuje o žiadnej kategórii, v súvislosti s ktorou má informácie k dispozícii.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 2 písm. b) (prispôsobené)

4. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia vyžadujúce od jeho oznamujúcich finančných inštitúcií, aby uplatňovali pravidlá oznamovania a hĺbkového preverovania uvedené v prílohách I a II a aby v súlade s prílohou I oddielom IX zabezpečili účinné vykonávanie takýchto pravidiel a ich dodržiavanie.

V súlade s uplatniteľnými pravidlami oznamovania a hĺbkového preverovania, ktoré sú uvedené v prílohách I a II, príslušný orgán každého členského štátu oznamuje prostredníctvom automatickej výmeny v lehote stanovenej v odseku 5 písm. b) príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu nasledujúce informácie týkajúce sa zdaňovacích období od 1. januára 2016 v súvislosti s účtom podliehajúcim oznamovaniu:

a) meno, adresu, daňové identifikačné číslo (čísla) a dátum a miesto narodenia (v prípade fyzickej osoby) každej osoby podliehajúcej oznamovaniu, ktorá je držiteľom účtu, a v prípade akéhokoľvek subjektu, ktorý je držiteľom účtu a ktorý je po uplatnení pravidiel hĺbkového preverovania v súlade s prílohami identifikovaný ako taký, ktorý má jednu alebo viacero ovládajúcich osôb, ktoré sú osobami podliehajúcimi oznamovaniu, meno, adresu a daňové identifikačné číslo (čísla) subjektu a meno, adresu a daňové identifikačné číslo (čísla) a dátum a miesto narodenia každej osoby podliehajúcej oznamovaniu;

b) číslo účtu (alebo v prípade absencie čísla účtu funkčný ekvivalent);

c) názov a identifikačné číslo (ak existuje) oznamujúcej finančnej inštitúcie;

d) zostatok na účte alebo hodnotu účtu (vrátane odkupnej hodnoty v prípade poistnej zmluvy s odkupnou hodnotou alebo odkupnej hodnoty v prípade anuitnej zmluvy) ku koncu príslušného kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia, alebo ak bol účet zrušený počas takého roku alebo obdobia, informácie o jeho zrušení;

e) v prípade správcovského účtu:

i) celkovú hrubú sumu úrokov, celkovú hrubú sumu dividend a celkovú hrubú sumu iných príjmov, ktoré vznikli v súvislosti s aktívami držanými na účte, vyplatenú alebo pripísanú na účet (alebo v súvislosti s účtom) v každom z týchto prípadov počas kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia, a

ii) celkové hrubé výnosy z predaja alebo spätného odkúpenia finančných aktív vyplatené alebo pripísané na účet počas kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia, v súvislosti s ktorými oznamujúca finančná inštitúcia pôsobila ako správca, maklér, poverenec alebo inak ako zástupca držiteľa účtu;

f) v prípade akéhokoľvek vkladového účtu celkovú hrubú sumu úrokov vyplatených alebo pripísaných na účet počas kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia;

g) v prípade akéhokoľvek účtu, ktorý nie je uvedený v písmene e) alebo písmene f), celkovú hrubú sumu vyplatenú alebo pripísanú v prospech držiteľa účtu v súvislosti s daným účtom počas kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia, vo vzťahu ku ktorému vystupuje oznamujúca finančná inštitúcia ako povinná strana alebo dlžník, vrátane súhrnnej sumy akýchkoľvek platieb v rámci spätného odkúpenia vykonaných v prospech držiteľa účtu počas kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia.

Na účely výmeny informácií podľa tohto odseku, pokiaľ sa v tomto odseku alebo v prílohách ⌦ I a II ⌫ neustanovuje inak, suma a charakteristické znaky platieb vykonaných v súvislosti s účtom podliehajúcim oznamovaniu sa stanovia v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, ktorý oznamuje danú informáciu.

Prvý a druhý pododsek tohto odseku majú prednosť pred odsekom 1 písm. c) alebo akýmkoľvek iným právnym nástrojom Únie , ak by predmetná výmena informácií patrila do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. c) alebo akéhokoľvek iného právneho nástroja Únie.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 2 písm. d)

5. Oznamovanie informácií sa uskutočňuje:

a) v prípade kategórií ustanovených v odseku 1: aspoň raz ročne, a to do šiestich mesiacov od skončenia daňového roka členského štátu, počas ktorého sa informácie stali dostupnými;

b) v prípade informácií ustanovených v odseku 4: raz za rok, a to do deviatich mesiacov od skončenia kalendárneho roka alebo iného primeraného oznamovacieho obdobia, na ktoré sa daná informácia vzťahuje.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

6. Komisia ⌦ vykonávacími aktmi stanoví ⌫ praktické opatrenia na automatickú výmenu informácií. ⌦ Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 2 písm. e) (prispôsobené)

7. Na účely oddielu VIII pooddielu B bodu 1 písm. c) prílohy I a oddielu VIII ⌦ pododdielu ⌫ C bodu 17 písm. g) prílohy I každý členský štát ⌦ informuje ⌫ Komisiu, ⌦ ak dôjde k nejakým zmenám v súvislosti so ⌫ zoznamom subjektov, ktoré sa považujú za neoznamujúce finančné inštitúcie, a účtov, ktoré by sa mali považovať za vylúčené účty ⌦, ktorý bol Komisii poskytnutý podľa článku 8 ods. 7a smernice 2011/16/EÚ ⌫. Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* ucelený zoznam získaných informácií a podľa potreby ho aktualizuje.

Členské štáty zabezpečia, že uvedené typy neoznamujúcich finančných inštitúcií a vylúčených účtov spĺňajú všetky požiadavky uvedené v oddiele VIII pododdiele B bode 1 písm. c) prílohy I a oddiele VIII pododdiele C bode 17 písm. g) prílohy I, a najmä, že statusom finančnej inštitúcie ako neoznamujúcej finančnej inštitúcie alebo statusom účtu ako vylúčeného účtu sa nemaria účely tejto smernice.

↓ 2011/16/EÚ

8. Ak sa členské štáty dohodnú na automatickej výmene informácií o ďalších kategóriách príjmov a majetku v dvojstranných alebo mnohostranných dohodách, ktoré uzatvoria s inými členskými štátmi, oznámia tieto dohody Komisii, ktorá ich následne sprístupní všetkým ostatným členským štátom.

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 3 (prispôsobené)

Článok 9

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia

1. Príslušný orgán členského štátu, v ktorom bolo cezhraničné záväzné stanovisko alebo záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia vydané, zmenené alebo obnovené po 31. decembri 2016, oznámi informácie o tomto stanovisku prostredníctvom automatickej výmeny príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov, ako aj Komisii s výnimkou prípadov stanovených v odseku 7 tohto článku, a to v súlade s uplatňovanými praktickými opatreniami prijatými podľa článku 25.

2. Dvojstranné alebo mnohostranné záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia dohodnuté s tretími krajinami sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti automatickej výmeny informácií podľa tohto článku, ak medzinárodná daňová dohoda, podľa ktorej sa záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia dojednalo, nedovoľuje jeho sprístupnenie tretím stranám. Takéto dvojstranné alebo mnohostranné záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia sa vymieňajú podľa článku 13, ak medzinárodná daňová dohoda, podľa ktorej sa záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia dojednalo, dovoľuje jeho zverejnenie a príslušný orgán tretej krajiny povolí zverejnenie informácií.

Ak by však dvojstranné alebo mnohostranné záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia boli podľa prvej vety prvého pododseku tohto odseku vyňaté z automatickej výmeny informácií, informácie stanovené v odseku 5 a uvedené v žiadosti, ktorá ⌦ viedla ⌫

k vydaniu takéhoto dvojstranného alebo mnohostranného záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia, sa namiesto toho vymieňajú podľa odseku 1.

3. Odsek 1 sa neuplatňuje v prípade, keď sa cezhraničné záväzné stanovisko týka výhradne daňových záležitostí jednej alebo viacerých fyzických osôb a zahŕňa výhradne tieto ich daňové záležitosti.

4. Výmena informácií sa uskutočňuje do troch mesiacov od skončenia polovice kalendárneho roka, počas ktorého sa cezhraničné záväzné stanoviská alebo záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia vydali, zmenili alebo obnovili.

5. Informácie, ktoré má oznamovať členský štát podľa odseku 1, zahŕňajú:

a) identifikačné údaje inej osoby, než je fyzická osoba, a podľa potreby aj skupiny spoločností, ku ktorej patrí;

b) zhrnutie obsahu cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia vrátane opisu príslušných podnikateľských činností alebo transakcií, alebo súboru transakcií v abstraktných pojmoch, ktoré nevedú k porušeniu obchodného, priemyselného ani profesijného tajomstva alebo zverejneniu obchodného postupu, alebo informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku;

c) dátumy vydania, zmeny alebo obnovenia cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia;

d) počiatočný dátum obdobia platnosti cezhraničného záväzného stanoviska alebo záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia, ak je stanovený;

e) konečný dátum obdobia platnosti cezhraničného záväzného stanoviska alebo záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia, ak je stanovený;

f) druh cezhraničného záväzného stanoviska alebo záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia;

g) sumu transakcie alebo súboru transakcií, na ktoré sa vzťahuje cezhraničné záväzné stanovisko alebo záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia, ak je takáto suma uvedená v cezhraničnom záväznom stanovisku alebo záväznom stanovisku k stanoveniu metódy ocenenia;

h) opis súboru kritérií používaných na určenie transferového oceňovania alebo samotnej transferovej ceny v prípade záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia;

i) identifikáciu metódy použitej na určenie transferového oceňovania alebo samotnej transferovej ceny v prípade záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia;

j) identifikáciu ostatných členských štátov, ktorých by sa mohlo týkať cezhraničné záväzné stanovisko alebo záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia, ak takého členské štáty existujú;

k) identifikáciu inej ako fyzickej osoby v ostatných členských štátoch, ak takáto osoba existuje, ktorá by mohla byť ovplyvnená cezhraničným záväzným stanoviskom alebo záväzným stanoviskom k stanoveniu metódy ocenenia (pričom sa uvedie, s ktorým členským štátom sú dotknuté osoby prepojené);

l) uvedenie skutočnosti, či sú oznámené informácie založené na samotnom cezhraničnom záväznom stanovisku alebo záväznom stanovisku k stanoveniu metódy ocenenia alebo na žiadosti uvedenej v odseku 2 druhom pododseku.

6. Na uľahčenie výmeny informácií uvedených v odseku 5 tohto článku Komisia prijme praktické opatrenia potrebné na vykonávanie tohto článku vrátane opatrení na štandardizáciu oznamovania informácií uvedených v odseku 5 tohto článku ako súčasť postupu na vypracovanie vzorového formulára stanoveného v článku 24 ods. 5.

7. Informácie ⌦ uvedené ⌫ v odseku 5 písm. a), b), h) a k) sa neoznamujú Komisii.

8. Členské štáty môžu v súlade s článkom 5 a so zreteľom na článok 25 ods. 4 požiadať o dodatočné informácie vrátane celého textu cezhraničného záväzného stanoviska alebo záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia.

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 2 (prispôsobené)

Článok 10

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií o správe podľa jednotlivých krajín

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia vyžadujúce od hlavného materského subjektu skupiny nadnárodných podnikov, ktorý je na jeho území rezidentom na daňové účely, alebo od akéhokoľvek iného oznamujúceho subjektu v súlade s oddielom II prílohy III, aby podal správu podľa jednotlivých krajín týkajúcu sa jeho oznamovaného finančného roka do 12 mesiacov od posledného dňa oznamovaného finančného roka skupiny nadnárodných podnikov v súlade s oddielom II prílohy III.

2. Príslušný orgán členského štátu, v ktorom bola správa podľa jednotlivých krajín v súlade s odsekom 1 prijatá, prostredníctvom automatickej výmeny a v lehote stanovenej v odseku 4 oznámi obsah správy podľa jednotlivých krajín všetkým ostatným členským štátom, v ktorých je na základe informácií v správe podľa jednotlivých krajín jeden alebo viac základných subjektov danej skupiny nadnárodných podnikov oznamujúceho subjektu, buď rezidentom na daňové účely, alebo podlieha dani v súvislosti s činnosťou vykonávanou prostredníctvom stálej prevádzkarne.

3. Správa podľa jednotlivých krajín obsahuje tieto informácie týkajúce sa skupiny nadnárodných podnikov:

a) súhrnné informácie o sume výnosov, zisku (strate) pred zdanením, uhradenej dani z príjmov, splatnej dani z príjmov, zapísanom základnom imaní, nerozdelenom zisku, počte zamestnancov, ako aj o hmotnom majetku inom než peňažné prostriedky a peňažné ekvivalenty vo vzťahu ku každej jurisdikcii, v ktorej skupina nadnárodných podnikov pôsobí;

b) identifikáciu každého základného subjektu skupiny nadnárodných podnikov, pričom sa určí jurisdikcia daňovej rezidencie uvedeného základného subjektu, a ak je odlišná od jurisdikcie daňovej rezidencie, aj jurisdikcia na základe právnych predpisov, ktorými sa uvedený základný subjekt riadi, ako aj charakter hlavnej ekonomickej činnosti alebo činností daného základného subjektu.

4. Uvedené oznámenie sa uskutoční do 15 mesiacov od posledného dňa príslušného finančného roka skupiny nadnárodných podnikov, na ktorý sa správa podľa jednotlivých krajín vzťahuje.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 2 (prispôsobené)
→1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 31, 1.2.2019, s. 108

Článok 11

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia s cieľom uložiť sprostredkovateľom povinnosť podávať príslušným orgánom informácie o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu, o ktorých vedia, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, do 30 dní odo:

a) dňa nasledujúceho po dni, keď sa cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu sprístupní na implementáciu;

b) dňa nasledujúceho po dni, keď je cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu pripravené na implementáciu;

c) dňa, keď sa uskutočnil prvý krok v implementácii cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu,

podľa toho, čo nastane skôr.

Bez ohľadu na prvý pododsek sa od sprostredkovateľov uvedených v článku 3 bode 21 druhom odseku tiež vyžaduje, aby podávali informácie do 30 dní odo dňa nasledujúceho po dni, keď poskytli priamo alebo prostredníctvom iných osôb pomoc, podporu alebo poradenstvo.

2. V prípade opatrení určených pre trh prijmú členské štáty opatrenia potrebné na to, aby sprostredkovatelia museli každé tri mesiace predkladať pravidelné správy aktualizované o nové informácie podliehajúce oznamovaniu, ako sa uvádza v odseku 14 písm. a), d), g) a h), ktoré sú k dispozícii od predloženia poslednej správy.

3. Ak je sprostredkovateľ povinný podávať informácie o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu príslušným orgánom z viac ako jedného členského štátu, takéto informácie sa podávajú len v členskom štáte, ktorý sa v nasledujúcom zozname uvádza ako prvý:

a) členský štát, v ktorom je sprostredkovateľ rezidentom na daňové účely;

b) členský štát, v ktorom má sprostredkovateľ stálu prevádzkareň, prostredníctvom ktorej sa poskytujú služby v súvislosti s daným opatrením;

c) členský štát, v ktorom je sprostredkovateľ zriadený podľa právnych predpisov tohto členského štátu alebo sa nimi riadi;

d) členský štát, v ktorom je sprostredkovateľ zaregistrovaný v profesijnom združení pre právne, daňové alebo poradenské služby.

4. V prípade viacnásobnej povinnosti oznamovania podľa odseku 3 je sprostredkovateľ od predkladania informácií oslobodený, ak má v súlade s vnútroštátnym právom dôkaz o tom, že tie isté informácie podal v inom členskom štáte.

5. Každý členský štát môže prijať potrebné opatrenia, na základe ktorých sa sprostredkovateľom udelí právo na výnimku z podávania informácií o cezhraničnom opatrení

podliehajúcom oznamovaniu, ak by sa povinnosťou oznamovania porušila povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa vnútroštátnych právnych predpisov daného členského štátu. Za takýchto okolností prijme každý členský štát opatrenia potrebné na to, aby mali sprostredkovatelia povinnosť bezodkladne informovať každého iného sprostredkovateľa, alebo ak taký sprostredkovateľ neexistuje, príslušného daňovníka, o ich povinnosti oznamovania informácií podľa odseku 6.

Sprostredkovatelia môžu byť oprávnení na výnimku podľa prvého pododseku, len v rozsahu príslušných vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými je vymedzené ich povolanie.

6. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na to, aby sa v prípade, že sprostredkovateľ neexistuje alebo že sprostredkovateľ oznámi príslušnému daňovníkovi alebo inému sprostredkovateľovi uplatňovanie výnimky podľa odseku 5, vyžadovalo, aby mal povinnosť podávať informácie o cezhraničnom opatrení podliehajúcom oznamovaniu iný sprostredkovateľ, ktorému sa uplatňovanie výnimky oznámilo, alebo ak taký sprostredkovateľ neexistuje, príslušný daňovník.

7. Príslušný daňovník, ktorý má povinnosť oznamovania, podáva informácie do 30 dní odo dňa nasledujúceho po dni, keď sa cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu sprístupní príslušnému daňovníkovi na implementáciu alebo je pripravené na implementáciu zo strany príslušného daňovníka, alebo keď sa vo vzťahu k príslušnému daňovníkovi uskutočnil prvý krok vo vykonávaní takého opatrenia, a to podľa toho, čo nastane skôr.

Ak je príslušný daňovník povinný podávať informácie o cezhraničnom opatrení podliehajúcom oznamovaniu príslušným orgánom z viac ako jedného členského štátu, také informácie sa podávajú len príslušným orgánom toho členského štátu, ktorý sa uvádza ako prvý v ⌦ nasledujúcom ⌫ zozname:

a) členský štát, v ktorom je príslušný daňovník rezidentom na daňové účely;

b) členský štát, v ktorom má príslušný daňovník stálu prevádzkareň, ktorá má z opatrenia výhody;

c) členský štát, v ktorom príslušný daňovník poberá príjem alebo vytvára zisk, hoci príslušný daňovník nie je rezidentom na daňové účely a nemá stálu prevádzkareň v žiadnom členskom štáte;

d) členský štát, v ktorom príslušný daňovník vykonáva činnosť, hoci príslušný daňovník nie je rezidentom na daňové účely a nemá stálu prevádzkareň v žiadnom členskom štáte.

8. V prípade viacnásobnej povinnosti oznamovania podľa odseku 7 je príslušný daňovník od predkladania informácií oslobodený, ak má v súlade s vnútroštátnym právom dôkaz o tom, že tie isté informácie podal v inom členskom štáte.

9. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na to, aby v prípade existencie viac ako jedného sprostredkovateľa mali povinnosť podávať informácie o cezhraničnom opatrení podliehajúcom oznamovaniu všetci sprostredkovatelia zapojení do toho istého cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu.

Sprostredkovateľ je od podávania informácií oslobodený, len ak má v súlade s vnútroštátnym právom dôkaz o tom, že tie isté informácie uvedené v odseku 14 už boli podané iným sprostredkovateľom.

10. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na to, aby v prípade, že povinnosť oznamovania má príslušný daňovník a že existuje viac ako jeden príslušný daňovník, bol

príslušný daňovník, ktorý podáva informácie v súlade s odsekom 6, ten, ktorý sa uvádza ako prvý v ⌦ nasledujúcom ⌫ zozname:

a) príslušný daňovník, ktorý sa so sprostredkovateľom dohodol na cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu;

b) príslušný daňovník, ktorý riadi implementáciu opatrenia.

Akýkoľvek príslušný daňovník je od podávania informácií oslobodený, len ak má v súlade s vnútroštátnym právom dôkaz o tom, že tie isté informácie uvedené v odseku 14 už boli podané iným príslušným daňovníkom.

11. Každý členský štát môže prijať opatrenia potrebné na to, aby každý príslušný daňovník musel daňovým správam podávať informácie o používaní opatrenia, a to v každom roku, v ktorom dané opatrenie použil.

➔$_1$ 12. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na to, aby sprostredkovatelia a príslušní daňovníci museli podávať informácie o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu, v súvislosti s ktorými sa prvý krok vykonal medzi 25. júnom 2018 a 30. júnom 2020. Sprostredkovatelia, respektíve príslušní daňovníci podajú informácie o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu do 31. augusta 2020. ←

13. Príslušný orgán členského štátu, ktorému boli informácie podané v súlade s odsekmi 1 až 12 tohto článku, oznámi prostriedkami automatickej výmeny informácie uvedené v odseku 14 tohto článku príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov v súlade s praktickými opatreniami prijatými podľa článku 25.

14. Informácie, ktoré má príslušný orgán členského štátu oznamovať podľa odseku 13, v príslušných prípadoch zahŕňajú:

a) identifikačné údaje sprostredkovateľov a príslušných daňovníkov vrátane ich mena/názvu, dátumu a miesta narodenia (v prípade fyzickej osoby), rezidencie na daňové účely a DIČ a v relevantných prípadoch osôb, ktoré sú pridruženými podnikmi príslušného daňovníka;

b) podrobné údaje o charakteristických znakoch uvedených v prílohe IV, na základe ktorých podlieha cezhraničné opatrenie oznamovaniu;

c) zhrnutie obsahu cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu vrátane odkazu na prípadný názov, pod akým je obvykle známe, a všeobecný opis príslušných podnikateľských činností alebo opatrení bez toho, aby to viedlo k zverejneniu obchodného, priemyselného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu alebo informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku;

d) deň, keď sa uskutočnil alebo sa uskutoční prvý krok v implementácii cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu;

e) podrobnosti o vnútroštátnych ustanoveniach, ktoré tvoria základ cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu;

f) hodnotu cezhraničného opatrenia podliehajúceho oznamovaniu;

g) identifikáciu členského štátu príslušného daňovníka/príslušných daňovníkov a všetky ostatné členské štáty, na ktoré sa cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu môže vzťahovať;

h) identifikáciu akejkoľvek prípadnej inej osoby v členskom štáte, ktorej sa cezhraničné opatrenie podliehajúce oznamovaniu pravdepodobne týka, pričom sa uvedie, s ktorými členskými štátmi je táto osoba spojená.

15. Skutočnosť, že sa daňová správa k cezhraničnému opatreniu podliehajúcemu oznamovaniu nevyjadrí, neznamená uznanie platnosti tohto opatrenia alebo daňového zaobchádzania s ním.

16. Na uľahčenie výmeny informácií uvedených v odseku 13 tohto článku Komisia prijme praktické opatrenia potrebné na vykonávanie tohto článku vrátane opatrení na štandardizáciu oznamovania informácií uvedených v odseku 14 tohto článku, ako súčasť postupu na vypracovanie štandardného formulára stanoveného v článku 24 ods. 5.

17. Komisia nemá prístup k informáciám uvedeným v odseku 14 písm. a), c) a h).

18. Automatická výmena informácií sa uskutoční do jedného mesiaca od konca štvrťroka, v ktorom boli informácie podané. Prvé informácie sa oznámia do 31. októbra 2020.

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 3 (prispôsobené)

Článok 12

⌦ Rozšírenie rozsahu ⌫ automatických výmen

Komisia ⌦ v prípade potreby ⌫ predloží Rade návrh týkajúci sa kategórií a podmienok stanovených v článku 8 ods. 1 vrátane podmienky, že musia byť dostupné informácie o rezidentoch v iných členských štátoch, alebo týkajúce sa položiek uvedených v článku 8 ods. 4, alebo v oboch.

Rada pri posudzovaní návrhu predloženého Komisiou posúdi ďalšie posilnenie efektívnosti a fungovania automatickej výmeny informácií a zvyšovanie jej úrovne s cieľom stanoviť, aby:

a) príslušný orgán každého členského štátu oznamoval prostredníctvom automatickej výmeny príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu informácie za zdaňovacie obdobia od 1. januára 2019, pokiaľ ide o rezidentov v tomto inom členskom štáte, týkajúce sa všetkých kategórií príjmov a kapitálu uvedených v článku 8 ods. 1, ktoré sa majú chápať v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý uvedené informácie oznamuje;

b) sa zoznamy kategórií a položiek stanovené v článku 8 ods. 1 a 4 rozšírili o ďalšie kategórie a položky vrátane licenčných poplatkov.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

ODDIEL III

SPONTÁNNA VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 13

Rozsah a podmienky spontánnej výmeny informácií

1. Príslušný orgán každého členského štátu oznamuje informácie uvedené v článku 1 ods. 1 príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného dotknutého členského štátu v každom z týchto prípadov:

a) príslušný orgán jedného členského štátu má dôvod predpokladať, že v inom členskom štáte môže dochádzať ku skráteniu dane;

b) osoba povinná platiť daň má zníženú daň alebo je oslobodená od dane v jednom členskom štáte, čo by spôsobilo zvýšenie dane alebo daňovú povinnosť v inom členskom štáte;

c) obchodné vzťahy medzi osobou povinnou platiť daň v jednom členskom štáte a osobou povinnou platiť daň v inom členskom štáte prebiehajú prostredníctvom jednej alebo viacerých krajín takým spôsobom, že výsledkom môže byť úspora na dani v jednom alebo v druhom členskom štáte alebo v oboch;

d) príslušný orgán členského štátu má dôvod predpokladať, že k úspore na dani môže dochádzať na základe umelých prevodov ziskov v rámci skupín podnikov;

e) informácie postúpené jednému členskému štátu príslušným orgánom druhého členského štátu umožnili získať informácie, ktoré môžu byť dôležité pri stanovení daňovej povinnosti v tomto druhom členskom štáte.

2. Príslušné orgány každého členského štátu môžu spontánnou výmenou oznamovať príslušným orgánom iných členských štátov akékoľvek informácie, o ktorých vedia a ktoré môžu byť príslušným orgánom týchto iných členských štátov užitočné.

Článok 14

Lehoty

1. Príslušný orgán, ktorému sa informácie uvedené v článku 13 ods. 1 sprístupnia, postúpi tieto informácie príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného dotknutého členského štátu čo najrýchlejšie, najneskôr však do jedného mesiaca po tom, ako sa stali dostupnými.

2. Príslušný orgán, ktorému sa informácie oznámili podľa článku 13, bezodkladne a v každom prípade najneskôr do siedmich pracovných dní od ich prijatia potvrdí podľa možnosti elektronicky príslušnému orgánu, ktorý informácie poskytol, že tieto informácie dostal.

KAPITOLA III

INÉ FORMY ADMINISTRATÍVNEJ SPOLUPRÁCE

ODDIEL I

PRÍTOMNOSŤ V SPRÁVNYCH ÚRADOCH A ÚČASŤ NA ADMINISTRATÍVNYCH ZISŤOVANIACH

Článok 15

Rozsah a podmienky

1. Na základe dohody medzi dožadujúcim orgánom a dožiadaným orgánom a v súlade s opatreniami ustanovenými dožiadaným orgánom môžu úradníci poverení dožadujúcim orgánom byť na účely výmeny informácií uvedených v článku 1 ods. 1:

a) prítomní v úradoch, v ktorých vykonávajú svoju činnosť správne orgány dožiadaného členského štátu;

b) prítomní na administratívnych zisťovaniach vykonávaných na území dožiadaného členského štátu.

Ak sú požadované informácie obsiahnuté v dokumentoch, ku ktorým majú prístup úradníci dožiadaného orgánu, úradníci dožadujúceho orgánu dostanú kópie takýchto dokumentov.

2. Pokiaľ je to povolené na základe právnych predpisov dožiadaného členského štátu, v dohode uvedenej v odseku 1 sa môže ustanoviť, že ak sú úradníci dožadujúceho orgánu prítomní na administratívnom zisťovaní, môžu klásť otázky jednotlivcom a skúmať záznamy.

K akémukoľvek odmietnutiu dodržiavať kontrolné opatrenia úradníkov dožadujúceho orgánu, ku ktorému dôjde zo strany osoby, ktorá je predmetom zisťovania, pristupuje dožiadaný orgán tak, ako keby k tomuto odmietnutiu došlo voči úradníkom dožiadaného orgánu.

3. Úradníci, ktorých dožadujúci členský štát poverí, aby boli prítomní v inom členskom štáte v súlade s odsekom 1, musia byť vždy schopní predložiť písomné poverenie, v ktorom je uvedená ich totožnosť a funkcia.

ODDIEL II

SIMULTÁNNE KONTROLY

Článok 16

Simultánne kontroly

1. Ak sa dva alebo viaceré členské štáty dohodnú, že na svojom príslušnom území vykonajú simultánne kontroly jednej alebo viacerých osôb, ktoré pre nich predstavujú spoločné alebo doplňujúce sa záujmy, aby si mohli vymeniť takto získané informácie, uplatnia sa odseky 2, 3 a 4.

2. Príslušný orgán v každom členskom štáte nezávisle určí osoby, u ktorých zamýšľa navrhnúť simultánnu kontrolu. Príslušným orgánom v ďalších dotknutých členských štátoch

oznámi všetky prípady, v súvislosti s ktorými navrhuje simultánnu kontrolu, a svoju voľbu odôvodní.

Uvedie časové obdobie, počas ktorého sa uvedené kontroly vykonajú.

3. Príslušný orgán každého dotknutého členského štátu sa rozhodne, či sa chce zúčastniť na simultánnych kontrolách. Potvrdí svoj súhlas alebo oznámi svoje odôvodnené odmietnutie orgánu, ktorý simultánnu kontrolu navrhol.

4. Príslušný orgán každého dotknutého členského štátu vymenuje zástupcu zodpovedného za dohľad a koordináciu kontrolnej činnosti.

ODDIEL III

ADMINISTRATÍVNE OZNAMOVANIE

Článok 17

Žiadosť o oznámenie

1. Na žiadosť príslušného orgánu členského štátu príslušný orgán iného členského štátu oznámi v súlade s pravidlami upravujúcimi oznamovanie podobných nástrojov v dožiadanom členskom štáte adresátovi všetky nástroje a rozhodnutia, ktoré vydávajú správne orgány dožadujúceho členského štátu a ktoré sa týkajú uplatňovania právnych predpisov týkajúcich sa daní, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na jeho území.

2. Žiadosti o oznámenie obsahujú predmet nástroja alebo rozhodnutia, ktorý má byť oznámený, a obsahujú meno a adresu adresáta spolu s akýmikoľvek inými informáciami, ktoré môžu uľahčovať identifikáciu adresáta.

3. Dožiadaný orgán bezodkladne informuje dožadujúci orgán o svojej odpovedi a oznámi mu najmä deň oznámenia nástroja alebo rozhodnutia adresátovi.

4. Dožadujúci orgán žiada o oznámenie podľa tohto článku iba vtedy, keď nemôže vykonať oznámenie v súlade s pravidlami upravujúcimi oznamovanie príslušných nástrojov v dožadujúcom členskom štáte, alebo v prípade, že by takéto oznámenie mohlo spôsobiť neprimerané ťažkosti. Príslušný orgán členského štátu môže oznámiť akýkoľvek dokument doporučene alebo elektronicky priamo osobe, ktorá sa nachádza na území iného členského štátu.

ODDIEL IV

SPÄTNÁ VÄZBA

Článok 18

Podmienky

1. Ak príslušný orgán poskytuje informácie podľa článku 5 alebo 13, môže požiadať príslušný orgán, ktorý informácie prijal, aby v súvislosti s prijatými informáciami poskytol spätnú väzbu. Ak sa žiada o spätnú väzbu, príslušný orgán, ktorý informácie prijal, poskytne bez toho, aby tým boli dotknuté predpisy o daňovom tajomstve a ochrane údajov uplatniteľné v jeho členskom štáte, spätnú väzbu príslušnému orgánu, ktorý informácie poskytol, čím skôr, najneskôr však do troch mesiacov po tom, ako je známy výsledok použitia požadovaných

informácií. Komisia ⌦ vykonávacími aktmi ⌫ určí praktické opatrenia. ⌦ Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

2. Príslušné orgány členských štátov poskytnú raz za rok spätnú väzbu o automatickej výmene informácií ostatným dotknutým členským štátom v súlade s praktickými opatreniami, na ktorých sa dohodli na dvojstrannej úrovni.

ODDIEL V

VÝMENA NAJLEPŠÍCH POSTUPOV A VÝMENA SKÚSENOSTÍ

Článok 19

Rozsah a podmienky

1. Členské štáty spolu s Komisiou skúmajú a hodnotia administratívnu spoluprácu podľa tejto smernice a vymieňajú si svoje skúsenosti s cieľom túto spoluprácu zlepšiť a podľa potreby vytvoriť pravidlá v dotknutých oblastiach.

2. Členské štáty spolu s Komisiou vypracujú usmernenia o akomkoľvek aspekte, ktorý považujú za potrebný na výmenu najlepších postupov a výmenu skúseností.

KAPITOLA IV

PODMIENKY UPRAVUJÚCE ADMINISTRATÍVNU SPOLUPRÁCU

Článok 20

Zverejňovanie informácií a dokumentov

1. Informácie oznamované medzi členskými štátmi v akejkoľvek podobe podľa tejto smernice podliehajú povinnosti zachovávať úradné tajomstvo a požívajú ochranu vzťahujúcu sa na podobné informácie podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý ich prijal. Takéto informácie sa môžu použiť na správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní uvedených v článku 2.

Takéto informácie sa môžu použiť aj na vyrubovanie a vymáhanie ďalších daní a poplatkov, na ktoré sa vzťahuje článok 2 smernice Rady 2010/24/EÚ[14], alebo na stanovovanie a vymáhanie povinných príspevkov na sociálne zabezpečenie.

Navyše sa môžu použiť v spojitosti so súdnymi a správnymi konaniami, ktoré môžu zahŕňať sankcie a ktoré sa začali v dôsledku porušení daňových právnych predpisov bez toho, aby boli dotknuté všeobecné predpisy a ustanovenia upravujúce práva obžalovaných a svedkov v takýchto konaniach.

2. S povolením príslušného orgánu členského štátu, ktorý oznamuje informácie podľa tejto smernice, a len ak to umožňujú právne predpisy členského štátu príslušného orgánu, ktorý tieto informácie prijíma, sa informácie a dokumenty prijaté podľa tejto smernice môžu použiť na iné účely, ako sú účely uvedené v odseku 1. Takéto povolenie sa udeľuje, ak sa informácie môžu použiť na podobné účely v členskom štáte príslušného orgánu, ktorý tieto informácie oznamuje.

---

[14] Smernice Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1).

3. Ak sa príslušný úrad členského štátu domnieva, že informácie, ktoré prijal od príslušného úradu iného členského štátu, sú na účely uvedené v odseku 1 pravdepodobne užitočné pre príslušný úrad tretieho členského štátu, môže ich zaslať uvedenému príslušnému úradu za predpokladu, že toto zaslanie je v súlade s pravidlami a postupmi ustanovenými v tejto smernici. Zároveň informuje príslušný orgán členského štátu pôvodu informácií o svojom zámere poskytnúť tieto informácie tretiemu členskému štátu. Členský štát pôvodu informácií môže proti takémuto poskytnutiu informácií namietať do 10 dní odo dňa, keď mu túto skutočnosť oznámil členský štát, ktorý si želal uvedené informácie poskytnúť.

4. Povolenie použiť podľa odseku 2 informácie, ktoré boli zaslané podľa odseku 3, môže udeliť iba príslušný orgán členského štátu, z ktorého tieto informácie pochádzajú.

5. Na informácie, správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty alebo ich overené verné kópie alebo výpisy z nich, ktoré získal dožiadaný orgán a ktoré boli oznámené dožadujúcemu orgánu v súlade s touto smernicou, sa môžu príslušné orgány dožadujúceho členského štátu dovolávať ako na dôkaz na rovnakom základe ako na podobné informácie, správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty, ktoré poskytuje iný orgán uvedenej členského štátu.

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 3

6. Bez ohľadu na odseky 1 až 4 tohto článku sa informácie oznamované medzi členskými štátmi v súlade s článkom 10 použijú na účely posúdenia vysokých rizík transferového oceňovania a iných rizík týkajúcich sa narušania základu dane a presunu ziskov vrátane posúdenia rizika nedodržiavania predpisov, ktoré sa týkajú uplatniteľných pravidiel transferového oceňovania, členmi skupiny nadnárodných podnikov a prípadne na ekonomické a štatistické analýzy. Úpravy transferového oceňovania vykonané daňovými orgánmi prijímajúceho členského štátu sa nesmú zakladať na informáciách vymieňaných podľa článku 10. Bez ohľadu na vyššie uvedené nie je zakázané použiť informácie oznamované medzi členskými štátmi v súlade s článkom 10 ako základ ďalšieho skúmania mechanizmu transferového oceňovania v rámci skupiny nadnárodných podnikov alebo ďalšieho skúmania iných daňových záležitostí v rámci daňovej kontroly, a preto možno v dôsledku toho vykonať primerané úpravy zdaniteľného výnosu základného subjektu.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

Článok 21

Obmedzenia

1. Dožiadaný orgán v jednom členskom štáte poskytuje dožadujúcemu orgánu v inom členskom štáte informácie uvedené v článku 5 pod podmienkou, že dožadujúci orgán vyčerpal svoje zvyčajné zdroje informácií, ktoré mohol za daných okolností využiť na získanie požadovaných informácií bez toho, aby sa tým ohrozilo dosiahnutie ich cieľov.

2. Touto smernicou sa neukladá dožiadanému členskému štátu žiadna povinnosť vykonať zisťovania alebo oznamovať informácie, ak by vykonanie takéhoto zisťovania alebo zber informácií požadovaných na vlastné účely boli v rozpore s jeho právnymi predpismi.

3. Príslušný orgán dožiadaného členského štátu môže odmietnuť poskytnúť informácie, pokiaľ dožadujúci členský štát nie je z právnych dôvodov schopný poskytnúť podobné informácie.

4. Poskytnutie informácií môže byť odmietnuté, ak by viedlo k porušeniu obchodného, priemyselného či služobného tajomstva alebo obchodného postupu alebo prezradeniu informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku.

5. Dožiadaný orgán informuje dožadujúci orgán o dôvodoch odmietnutia žiadosti o informácie.

Článok 22

Povinnosti

1. Ak členský štát žiada o informácie v súlade s touto smernicou, dožiadaný členský štát použije svoje opatrenia zamerané na získavanie informácií s cieľom získať požadované informácie, aj keď tento členský štát možno nepotrebuje uvedené informácie na vlastné daňové účely. Uvedená povinnosť sa nedotýka článku 21 ods. 2, 3 a 4, ktorého uplatňovanie sa v žiadnom prípade nevykladá tak, že sa ním povoľuje dožiadanému členskému štátu odmietnuť poskytnúť informácie len preto, že v súvislosti s uvedenými informáciami nemá žiadne domáce záujmy.

2. Článok 21 ods. 2 a 4 sa v žiadnom prípade nevykladá tak, že sa ním povoľuje dožiadanému orgánu členského štátu odmietnuť poskytnúť informácie len preto, že týmito informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca v zastúpení alebo v postavení splnomocnenca alebo pretože sa týkajú obchodných podielov na určitej osobe.

3. Bez ohľadu na odsek 2 môže členský štát odmietnuť zaslanie požadovaných informácií, ak sa takéto informácie týkajú zdaniteľných období pred 1. januárom 2011 a ak sa zaslanie takýchto informácií mohlo odmietnuť na základe článku 8 ods. 1 smernice 77/799/EHS v prípade, ak sa o ne požiadalo pred 11. marcom 2011.

Článok 23

Rozšírenie širšej spolupráce poskytnutej tretej krajine

Ak členský štát ponúkne tretej krajine širšiu spoluprácu, ako je spolupráca ustanovená podľa tejto smernice, uvedený členský štát nesmie odmietnuť ponúknuť takúto širšiu spoluprácu žiadnemu inému členskému štátu, ktorý si želá nadviazať takúto širšiu vzájomnú spoluprácu s týmto členským štátom.

Článok 24

Štandardné formuláre a elektronické formáty

1. Žiadosti o informácie a o administratívne zisťovania podané podľa článku 5, ako aj príslušné odpovede, potvrdenia o prijatí, žiadosti o dodatočné súvisiace informácie, oznámenie o nemožnosti alebo odmietnutí podľa článku 7 sa podľa možnosti posielajú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý ⌦ stanoví ⌫ Komisia ⌦ prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

K štandardným formulárom sa môžu prikladať správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty alebo ich overené verné kópie či výpisy z nich.

2. Štandardný formulár uvedený v odseku 1 obsahuje minimálne tieto informácie, ktoré má poskytnúť dožadujúci orgán:

a) totožnosť osoby, ktorá sa podrobuje prešetreniu alebo vyšetrovaniu;

b) daňový účel, na ktorý sa informácie požadujú.

Dožadujúci orgán môže v známom rozsahu a v súlade s medzinárodným vývojom poskytnúť meno a adresu každej osoby, v súvislosti s ktorou sa predpokladá, že má požadované informácie, ako aj akýkoľvek prvok, ktorý môže dožiadanému orgánu uľahčiť zber informácií.

3. Spontánne vymieňané informácie podľa článku 13 a potvrdenie o ich prijatí podľa článku 14, žiadosti o administratívne oznámenia podľa článku 17 a informácie, ktoré predstavujú spätnú väzbu podľa článku 18, sa posielajú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý ⌦ stanoví ⌫ Komisia ⌦ prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 3 (prispôsobené)

4. Automaticky vymieňané informácie podľa článku 8 sa posielajú prostredníctvom štandardného elektronického formátu, ktorý sa používa s cieľom zjednodušiť takúto automatickú výmenu a je určený na použitie na všetky druhy automatickej výmeny informácií, ⌦ stanoveného ⌫ Komisiou ⌦ prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 3 (prispôsobené)

5. Komisia ⌦ môže prostredníctvom vykonávacích aktov revidovať ⌫ štandardné formuláre vrátane jazykového režimu, ⌦ prijaté ⌫ v súlade s ⌦ článkom 20 ods. 5 smernice 2011/16/EÚ ⌫ na automatickú výmenu informácií o cezhraničných záväzných stanoviskách a záväzných stanoviskách k stanoveniu metódy ocenenia podľa článku 9 ⌦ a ⌫ o cezhraničných opatreniach podliehajúcich oznamovaniu podľa článku 11.

⌦ Tieto vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2. ⌫

Uvedené štandardné formuláre neobsahujú iné prvky, ako prvky na výmenu informácií uvedené v článku 9 ods. 5 a článku 11 ods. 14, a iné súvisiace kolónky prepojené s týmito prvkami, ktoré sú potrebné na dosiahnutie cieľov článku 9, resp. článku 11.

Jazykovým režimom uvedeným v prvom pododseku sa členským štátom nebráni v oznamovaní informácií uvedených v článkoch 9 a 11 v ktoromkoľvek úradnom jazyku Únie. V uvedenom jazykovom režime sa však môže stanoviť, aby sa kľúčové prvky takýchto informácií zasielali aj v inom úradnom jazyku Únie.

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 4 (prispôsobené)

6. Automatická výmena informácií o správe podľa jednotlivých krajín v súlade s článkom 10 sa uskutočňuje pomocou štandardných formulárov stanovených v oddiele III tabuľkách 1, 2 a 3 prílohy III. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov ⌦ stanoví ⌫ jazykový režim tejto výmeny. To členským štátom nebráni, aby oznamovali informácie podľa článku 10 v ktoromkoľvek z úradných a pracovných jazykov Únie. Uvedený jazykový režim však môže stanovovať, aby sa kľúčové prvky takýchto informácií zasielali aj v inom úradnom jazyku Únie. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

Článok 25

Praktické opatrenia

1. Informácie oznamované podľa tejto smernice sa podľa možnosti poskytujú elektronicky prostredníctvom siete CCN.

Ak je to nevyhnutné, Komisia ⌦ prostredníctvom vykonávacích aktov ⌫ prijme praktické opatrenia potrebné na vykonanie prvého pododseku. ⌦ Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 4

2. Komisia zodpovedá za akýkoľvek rozvoj siete CCN potrebný na to, aby sa umožnila výmena uvedených informácií medzi členskými štátmi, a za zaistenie bezpečnosti siete CCN.

Členské štáty sú zodpovedné za akýkoľvek vývoj svojich systémov potrebný na to, aby sa umožnila výmena informácií prostredníctvom siete CCN, a za zaistenie bezpečnosti svojich systémov.

Členské štáty zabezpečia, aby sa každá jednotlivá osoba podliehajúca oznamovaniu upovedomila o narušení bezpečnosti v súvislosti s jej údajmi, ak toto narušenie pravdepodobne nepriaznivo ovplyvní ochranu jej osobných údajov alebo súkromia.

Členské štáty sa vzdajú akýchkoľvek nárokov na refundáciu výdavkov vzniknutých pri uplatňovaní tejto smernice okrem prípadných poplatkov zaplatených odborníkom.

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 5 písm. a)

3. Osoby riadne akreditované orgánom bezpečnostnej certifikácie Komisie môžu mať k týmto informáciám prístup, len pokiaľ je to potrebné na účel servisu, údržby a vývoja registra uvedeného v odseku 5 a siete CCN.

↓ 2011/16/EÚ

4. Žiadosti o spoluprácu vrátane žiadostí o oznamovanie a pripojené dokumenty sa môžu vypracovať v akomkoľvek jazyku dohodnutom medzi dožiadaným a dožadujúcim orgánom.

K uvedeným žiadostiam sa pripájajú preklady do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu dožiadaného orgánu iba v osobitných prípadoch, keď dožiadaný orgán uvedie dôvod svojej žiadosti o preklad.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 4 (prispôsobené)

5. ⌦ Príslušné orgány všetkých členských štátov majú prístup k informáciám zaznamenaným v ⌫ bezpečnom centrálnom registri členských štátov pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní ⌦ , ktorý zriadi Komisia v súlade s článkom 21 ods. 5 smernice 2011/16/EÚ a poskytne mu technickú a logistickú podporu ⌫, kde sa

zaznamenávajú informácie, ktoré sa majú oznamovať v rámci článku 9 ods. 1 ⌦ a ⌫ článku 11 ods. 13, 14 a 16, s cieľom vykonávať automatickú výmenu stanovenú v uvedených odsekoch.

Komisia má takisto prístup k informáciám zaznamenaným v uvedenom registri, avšak v rámci obmedzení stanovených v článku 9 ods. 7 a článku 11 ods. 17. ⌦ Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví ⌫ potrebné praktické opatrenia. ⌦ Tieto vykonávacie akty sa prijmú ⌫ v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

Kým nebude uvedený register prevádzkyschopný, automatická výmena stanovená v článku 9 ods. 1 a článku 11 ods. 13, 14 a 16 sa uskutočňuje v súlade s odsekom 1 tohto článku a uplatniteľnými praktickými opatreniami.

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 5

6. Informácie oznamované v súlade s článkom 10 ods. 2 sa poskytujú elektronicky prostredníctvom siete CCN. Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov praktické opatrenia potrebné na modernizáciu siete CCN. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2011/16/EÚ

Článok 26

Osobitné povinnosti

1. Členské štáty prijmú všetky nevyhnutné opatrenia s cieľom:

a) zabezpečiť účinnú vnútornú koordináciu v rámci organizácie uvedenej v článku 4;

b) zriadiť priamu spoluprácu s orgánmi iných členských štátov uvedenými v článku 4;

c) zabezpečiť plynulé fungovanie opatrení v oblasti administratívnej spolupráce ustanovených v tejto smernici.

↓ (EÚ) 2016/2258 článok 1

2. Na účely vykonávania a presadzovania právnych predpisov členských štátov, ktorými sa uvádza do účinnosti táto smernica, a na zabezpečenie fungovania administratívnej spolupráce v nej stanovenej, členské štáty v právnom predpise stanovia prístup daňových orgánov k mechanizmom, postupom, dokumentom a informáciám uvedeným v článkoch 13, 30, 31 a 40 smernice (EÚ) 2015/849.

↓ 2011/16/EÚ

3. Komisia oznamuje každému členskému štátu všetky všeobecné informácie týkajúce sa vykonávania a uplatňovania tejto smernice, ktoré prijíma a ktoré môže poskytnúť.

KAPITOLA V

VZŤAHY S KOMISIOU

Článok 27

Hodnotenie

1. Členské štáty a Komisia skúmajú a hodnotia fungovanie administratívnej spolupráce ustanovenej v tejto smernici.

2. Členské štáty oznamujú Komisii všetky relevantné informácie potrebné na hodnotenie účinnosti administratívnej spolupráce v súlade s touto smernicou v boji proti daňovým únikom a vyhýbaniu sa dani.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 5

3. Členské štáty oznamujú Komisii každoročné posúdenie účinnosti automatickej výmeny informácií podľa článkov 8 až 11, ako aj dosiahnuté praktické výsledky. Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov formu a podmienky oznamovania uvedeného každoročného posúdenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

4. Komisia ⌦ prostredníctvom vykonávacích aktov ⌫ určí zoznam štatistických údajov, ktoré členské štáty poskytujú na účely hodnotenia tejto smernice ⌦ . Tieto vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom uvedeným v článku 32 ods. 2. ⌫

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 7

Článok 28

Dôvernosť informácií

1. Informácie oznamované Komisii podľa tejto smernice uchováva Komisia ako dôverné v súlade s ustanoveniami uplatniteľnými na orgány Únie, pričom sa nesmú použiť na iné účely než tie, ktoré sú potrebné na určenie, či a do akej miery členské štáty dosiahli súlad s touto smernicou.

2. Informácie, ktoré oznamujú členské štáty Komisii podľa článku 27, ako aj akékoľvek správy alebo dokumenty, ktoré Komisia vypracúva s použitím takýchto informácií, sa môžu postúpiť iným členským štátom. Na takto postúpené informácií sa vzťahuje povinnosť zachovávať úradné tajomstvo, ako aj ochrana rozšírená na podobné informácie podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý tieto informácie prijal.

Správy a dokumenty vypracované Komisiou, ktoré sú uvedené v prvom pododseku, môžu členské štáty použiť len na analytické účely a nesmú ich zverejniť ani sprístupniť žiadnej inej osobe alebo orgánu bez výslovného súhlasu Komisie.

↓ 2011/16/EÚ

KAPITOLA VI

VZŤAHY S TRETÍMI KRAJINAMI

Článok 29

Výmena informácií s tretími krajinami

1. Ak príslušný orgán členského štátu prijme od tretej krajiny informácie, ktoré sú predvídateľne relevantné pre správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov tohto členského štátu týkajúcich sa daní uvedených v článku 2, uvedený orgán môže za predpokladu, že sa to umožňuje na základe dohody s touto treťou krajinou, poskytnúť tieto informácie príslušným orgánom členských štátov, pre ktoré môžu byť užitočné, a všetkým dožadujúcim orgánom, ktoré o ne požiadajú.

2. V súlade so svojimi vnútroštátnymi ustanoveniami o oznamovaní osobných údajov tretím krajinám môžu príslušné orgány oznamovať informácie získané v súlade s touto smernicou tretej krajine pod podmienkou, že sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

a) príslušný orgán členského štátu, z ktorého uvedené informácie pochádzajú, súhlasí s takýmto oznámením;

b) dotknutá tretia krajina sa zaviazala spolupracovať v rozsahu potrebnom na zhromažďovanie dôkazov o nedovolenej alebo nezákonnej povahe transakcií, ktoré sa javia ako porušujúce daňové právne predpisy alebo predstavujúce ich zneužitie.

KAPITOLA VII

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 30

Ochrana údajov

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 5 písm. a) (prispôsobené)

1. Každá výmena informácií podľa tejto smernice podlieha nariadeniu (EÚ) 2016/679. Na účely správneho uplatňovania tejto smernice však členské štáty obmedzia rozsah povinností a práv ustanovených v článku 13, článku 14 ods. 1 ⌦ a ⌫ článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 v takej miere, aká je potrebná na ochranu záujmov uvedených v článku 23 ods. 1 písm. e) uvedeného nariadenia.

↓ (EÚ) 2015/2376 článok 1 bod 8 (prispôsobené)

2. Nariadenie (EÚ) 2018/1725 sa uplatňuje na každé spracovanie osobných údajov podľa tejto smernice inštitúciami a orgánmi Únie. Na účely správneho uplatňovania tejto smernice sa však rozsah povinností a práv stanovených v článku 15, článku 16 ods. 1 a článkoch 17 až 21

nariadenia (EÚ) 2018/1725 obmedzí do takej miery, aká je potrebná na ochranu záujmov uvedených v článku 25 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia.

↓ 2014/107/EÚ článok 1 bod 5 písm. b) (prispôsobené)

3. Oznamujúce finančné inštitúcie a príslušné orgány každého členského štátu sa považujú za správcov údajov na účely nariadenia (EÚ) 2016/679.

4. Bez ohľadu na odsek 1 každý členský štát zabezpečí, aby každá oznamujúca finančná inštitúcia, ktorá patrí do jeho jurisdikcie, oznámila každej dotknutej jednotlivej osobe podliehajúcej oznamovaniu, že informácie, ktoré sa jej týkajú a ktoré sa uvádzajú v článku 8 ods. 4, sa budú zberať a prevádzať v súlade s touto smernicou, a zabezpečí, aby oznamujúca finančná inštitúcia tomuto jednotlivcovi poskytla všetky informácie, na ktoré má právo podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, tak aby mal jednotlivec dostatok času uplatniť svoje práva na ochranu údajov, a v každom prípade pred tým, než dotknutá oznamujúca finančná inštitúcia oznámi informácie uvedené v článku 8 ods. 4 príslušnému orgánu jeho členského štátu bydliska.

5. Informácie spracované v súlade s touto smernicou sa uchovávajú len tak dlho, ako je potrebné na splnenie účelov tejto smernice, a v každom prípade v súlade s vnútroštátnymi pravidlami správcu údajov týkajúcimi sa premlčania.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 6

Článok 31

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a v súvislosti s článkami 10 a 11 a prijmú všetky potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

↓ (EÚ) 2016/881 článok 1 bod 8

Článok 32

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

↓ (EÚ) 2018/822 článok 1 bod 7 (prispôsobené)

Článok 33

Predkladanie správ

1. Každých päť rokov od 1. januára ⌦ 2018 ⌫ Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice.

2. Členské štáty a Komisia každé dva roky po 1. júli 2020 posúdia relevantnosť prílohy IV a Komisia predloží Rade správu. K uvedenej správe sa podľa potreby pripojí legislatívny návrh.

↓ 2011/16/EÚ (prispôsobené)

Článok 34

⌦ Oznamovanie ⌫

Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 35

Zrušenie

Smernica ⌦ 2011/16/EÚ, zmenená smernicami uvedenými v časti A prílohy V ⌫ sa zrušuje ⌦ bez vplyvu na povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumov uplatňovania smerníc, ktoré sú uvedené v časti B prílohy V ⌫.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu ⌦ a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VI ⌫.

Článok 36

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť ⌦ 2. júla 2020 ⌫.

Článok 37

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
predseda